

Gids
over de relatie tussen
de richtlijn inzake algemene productveiligheid (RAPV)
en bepaalde sectorale richtlijnen met bepalingen inzake productveiligheid

Directoraat-generaal Gezondheid en consumentenbescherming

(DG SANCO)

November 2003

1. VOORWOORD	4
2. INLEIDING	4
2.1 Achtergrond	4
2.2 Gebruik van deze gids	5
2.3 Basis voor de beoordeling van de relatie.....	6
3. SPEELGOEDRICHTLIJN	9
3.1 Inleiding.....	9
3.2 Verplichtingen van de producenten – hoofdstukken II en III van de RAPV	9
3.3 Verplichtingen van de distributeurs – hoofdstuk III van de RAPV	12
3.4 Verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten -hoofdstuk IV van de RAPV	12
3.5 Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen – hoofdstuk V van de RAPV .	14
3.6 Comitéprocedures en slotbepalingen – hoofdstukken VI en VII van de RAPV.....	15
3.7 Conclusies	17
4. RICHTLIJN INZAKE MATERIAAL BESTEMD VOOR GEBRUIK BINNEN BEPAALE SPANNINGSGRENZEN (RSG)	19
4.1 Inleiding.....	19
4.2 Verplichtingen van de producenten – hoofdstukken II en II van de RAPV	19
4.3 Verplichtingen van de distributeurs – hoofdstuk III van de RAPV	22
4.4 Verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten – hoofdstuk IV van de RAPV	22
4.5 Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen – hoofdstuk V van de RAPV .	24
4.6 Comitéprocedures en slotbepalingen – hoofdstukken VI en VII van de RAPV.....	25
4.7 Conclusies	26
5. RICHTLIJN BETREFFENDE PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN (PBM)	28
5.1 Inleiding.....	28
5.2 Verplichtingen van de producenten – hoofdstukken II en III van de RAPV	28
5.3 Verplichtingen van de distributeurs – hoofdstuk III van de RAPV	31

5.4 Verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten – hoofdstuk IV van de RAPV	31
5.5 Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen – hoofdstuk V van de RAPV .	33
5.6 Comitéprocedures en slotbepalingen – hoofdstukken VI en VII van de RAPV.....	34
5.7 Conclusies	36
6. COSMETICARICHTLIJN	37
6.1 Inleiding.....	37
6.2 Verplichtingen van de producenten – hoofdstukken II en III van de RAPV	37
6.3 Verplichtingen van de distributeurs – hoofdstuk III van de RAPV.....	39
6.4 Verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten – hoofdstuk IV van de RAPV	40
6.5 Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen – hoofdstuk V van de RAPV .	42
6.6 Comitéprocedures en slotbepalingen – hoofdstukken VI en VII van de RAPV.....	43
6.7 Conclusies	44
7. SAMENVATTENDE CONCLUSIES.....	46
BIJLAGE I: OVERZICHTSTABEL	

1. Voorwoord

Dit document is bedoeld als informele gids voor de regeringen van de lidstaten om ze te assisteren bij de tenuitvoerlegging van de richtlijnen die erin behandeld worden. Het document kan echter ook nuttig zijn voor producenten en distributeurs van producten die onder het toepassingsgebied van sectorale richtlijnen en van de richtlijn inzake algemene productveiligheid (RAPV) vallen.

Het richtsnoer dat in dit document aan de lidstaten wordt aangereikt, is ook relevant voor IJsland, Liechtenstein en Noorwegen als ondertekenende partijen bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER). De verwijzingen naar de Gemeenschap, de lidstaten of de gemeenschappelijke/interne markt moeten worden opgevat als verwijzingen naar de EER, de EER-Statens en de EER-markt.

Alleen de tekst van de richtlijnen is rechtsgeldig. Indien er verschillen zijn tussen de bepalingen van een richtlijn en de inhoud van deze gids, is de tekst van de richtlijn van toepassing. De uitlegging van het Gemeenschapsrecht is de verantwoordelijkheid en het privilege van het Europees Hof van Justitie. De analyse in deze gids sluit een andere uitlegging van het EHJ in een individueel geval geenszins uit en bindt de Europese Commissie op geen enkele wijze.

Alle mogelijke inspanningen zijn verricht om te zorgen voor samenhang met andere gidsen op dit gebied, in het bijzonder gidsen betreffende sectorale richtlijnen. Het Directoraat-generaal Gezondheid en consumentenbescherming (DG SANCO) en het Directoraat-generaal Ondernemingen (DG ENTR) hebben nauw met elkaar samengewerkt om dit doel te bereiken. Daarnaast zijn de lidstaten en belanghebbenden ruimschoots geraadpleegd bij de opstelling van de gids. Het kan echter niet worden uitgesloten dat er nog inconsequenties bestaan. Eventuele inconsequenties moeten als zondanig worden beschouwd en aan DG SANCO worden doorgegeven.

2. Inleiding

2.1 Achtergrond

In de laatste decennia is er een aanzienlijke verzameling van Europese wetgeving goedgekeurd om het vrije verkeer van goederen binnen de interne markt te waarborgen. Sinds de goedkeuring van de resolutie van de Raad van 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van technische harmonisatie en normalisatie zijn de ingevoerde mechanismen gebaseerd op het voorkomen van nieuwe handelsbarrières, wederzijdse erkenning, essentiële eisen in geharmoniseerde wetgeving, geharmoniseerde normen van Europese normalisatie-instituten en de bekendmaking van ontwerpen voor technische voorschriften. Een aanzienlijk deel van deze wetgeving heeft betrekking op veiligheidsaspecten van producten. Volgens de rechtsgrondslag voor wetgeving inzake de interne markt, artikel 95, lid 3, zal bij voorstellen op het gebied van consumentenbescherming van een hoog beschermingsniveau worden uitgegaan. Meer informatie over het begrip nieuwe aanpak en de tenuitvoerlegging van de richtlijnen die op deze aanpak zijn gebaseerd, is te vinden in de "Gids voor de tenuitvoerlegging van de op basis van de nieuwe aanpak en de globale aanpak tot stand

gekomen richtlijnen”¹. Er zij op gewezen dat oudere wetgeving nog steeds van toepassing is op enkele terreinen die rond 1985 bijzonder goed ontwikkeld waren, zoals de wetgeving inzake cosmetica.

In 1992 werd de richtlijn inzake algemene productveiligheid goedgekeurd (92/59/EG). De richtlijn is herzien (2001/95/EG) en de nieuwe richtlijn inzake algemene productveiligheid (RAPV) moet uiterlijk op 15 januari 2004 in nationaal recht zijn omgezet. De RAPV vult specifieke wetgeving inzake productveiligheid op twee manieren aan. Ten eerste is de richtlijn *geheel* van toepassing op consumentenproducten die buiten het toepassingsgebied van de sectorale richtlijnen vallen (bijvoorbeeld aanstekers). Ten tweede is de richtlijn *gedeeltelijk* van toepassing op consumentenproducten die onder sectorale wetgeving vallen (bijvoorbeeld speelgoed). Specifieke sectorale bepalingen prevaleren in het algemeen boven algemene bepalingen ('lex specialis'-beginsel). Er zij op gewezen dat de RAPV voor sommige aspecten gedetailleerder is dan de desbetreffende sectorale richtlijnen die op basis van de nieuwe aanpak tot stand zijn gekomen. De gevolgen van dit conceptueel verschil zal hierna worden besproken in verband met de toepasselijkheid van elke bepaling.

Het doel van deze gids beperkt zich tot het vergemakkelijken van de consequente toepassing van de relevante bepalingen van de RAPV op consumentenproducten die binnen het toepassingsgebied van sectorale gemeenschapswetgeving inzake productveiligheid vallen. De gids richt zich alleen op het voornoemde tweede aspect, namelijk het grensgebied tussen verschillende regelstelsels voor productveiligheid op EU-niveau. De lidstaten en andere belanghebbenden hebben expliciet om een dergelijk richtsnoer gevraagd.

Er zij op gewezen dat dit document niet bedoeld is als allesomvattende gids voor de tenuitvoerlegging van de RAPV. Dat zou te ver reiken. De verschillende documenten over de RAPV, waaronder de gids voor kennisgevingen via RAPEX krachtens artikel 12 van de RAPV, zullen echter in een later stadium worden gecoördineerd en samen ter beschikking worden gesteld.

In diverse gevallen betekent de juridische toepasselijkheid van de RAPV in de praktijk alleen dat systemen en procedures van verschillende richtlijnen die reeds informeel zijn ingevoerd, nu formeel worden gemaakt en worden voortgezet. Dit vergroot de status van de praktijken en de rechtszekerheid, aangezien de betrokken partijen wettelijk verplicht zijn om aan de relevante procedures deel te nemen.

Het Comité voor noodgevallen inzake productveiligheid, opgericht ingevolge artikel 10 van Richtlijn 92/59/EEG inzake algemene productveiligheid, en alle deskundigengroepen van sectorale richtlijnen zijn over de opstelling van deze gids geraadpleegd.

2.2 Gebruik van deze gids

De gids is opgebouwd rond elk van de relevante sectorale richtlijnen. Hoewel deze structuur met zich brengt dat bij elke richtlijn dezelfde kwesties worden herhaald, heeft zij het voordeel dat sectorale overheden gemakkelijk een volledig hoofdstuk met een richtsnoer voor “hun” sectorale richtlijn kunnen raadplegen. De analyse volgt de structuur van de hoofdstukken in de RAPV, met aandacht voor: a) verplichtingen van de producenten, b) verplichtingen van de distributeurs, c) verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten en d) uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen. Het inleidende hoofdstuk van dit

---

¹ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/legislation/guide/legislation.htm>

document heeft betrekking op en is van belang voor alle sectorale richtlijnen en moet in combinatie met elk sectorspecifiek hoofdstuk worden gelezen.

Bijlage I bevat een tabel waarin wordt aangegeven hoe de RAPV zich verhoudt tot de verschillende sectorale richtlijnen. Dankzij de tabel kan gemakkelijker een vergelijking worden gemaakt tussen verschillende sectorale richtlijnen voor elk van de bepalingen van de RAPV.

De relatie tussen de RAPV en sectorale richtlijnen is dynamisch van aard. Veranderingen in sectorale richtlijnen beïnvloeden de toepasselijkheid van de RAPV. Deze gids zal worden geactualiseerd wanneer dit passend is, na een beoordeling van de omvang van de effecten van dergelijke veranderingen.

Onder “producten” worden in deze gids normaal “consumentenproducten” verstaan. Er moet worden onderstreept dat dit de algemene beperking is van het toepassingsgebied van de RAPV als omschreven in artikel 2, onder a). “Consumentenproducten” zijn producten die bestemd zijn voor de consument of waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat ze door de consument kunnen worden gebruikt, ook al zijn ze niet voor hem bestemd. Wat “redelijkerwijs kan worden verwacht”, moet in elk afzonderlijk geval worden beoordeeld en zal veranderen volgens de marktontwikkelingen waar consumenten in toenemende mate gebruik maken van complexe producten, zoals medische hulpmiddelen en machines. Dit geldt met name voor de richtlijn betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen.

In de RAPV of in het EG-Verdrag als zodanig wordt geen juridische definitie van “consument” gegeven. Het volgende wordt evenwel algemeen als essentie van het begrip aanvaard: personen die op persoonlijke titel op de markt handelen in tegenstelling tot personen of rechtspersonen die uit hoofde van hun beroep handelen. De term is in andere stukken van de wetgeving inzake consumenten gedefinieerd. In de richtlijn inzake het consumentenkrediet (87/102/EG) en in de richtlijn betreffende buiten de verkoopprijs gesloten overeenkomsten (85/577/EG) bijvoorbeeld wordt onder een “consument” verstaan “een natuurlijk persoon die ten aanzien van de onder deze richtlijn vallende transacties handelt voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd”. De definitie is niet rechtstreeks op de RAPV van toepassing, maar kan als basis worden genomen voor de uitlegging.

De verschillende sectorale richtlijnen worden in dit document doorgaans alleen met een korte benaming of afkorting genoemd. Zo wordt de richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der lidstaten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen steeds aangeduid als de RSG.

2.3 Basis voor de beoordeling van de relatie

2.3.1 Inleiding

De beoordeling van de relatie tussen de RAPV en sectorale richtlijnen heeft als startpunt artikel 1, lid 2, van de RAPV. De toepassing van de RAPV varieert afhankelijk van het artikel van de RAPV dat in aanmerking wordt genomen.

2.3.2 Toepasselijkheid van het algemene veiligheidsvereiste, enz. – Artikelen 2-4 van de RAPV

Volgens artikel 1, lid 2, van de RAPV “zijn artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 ten aanzien van die producten [producten waarvoor krachtens de communautaire wetgeving specifieke veiligheidsvoorschriften gelden] niet van toepassing wat *risico's of risicocategorieën* [cursief toegevoegd] betreft die onder die specifieke voorschriften vallen”. In de twaalfde overweging van de preambule wordt dit nader toegelicht:

“Wanneer in specifieke communautaire regelingen veiligheidsvereisten zijn vastgelegd die slechts betrekking hebben op bepaalde risico's of risicocategorieën van de betrokken producten, gelden voor het bedrijfsleven ten aanzien van deze risico's die verplichtingen welke krachtens de bepalingen van die specifieke regeling worden vastgesteld, terwijl het algemene veiligheidsvereiste van de onderhavige richtlijn op de overige risico's van toepassing moet zijn.”

Er is geen juridische definitie van wat in dit kader een bepaald “risico” of een bepaalde “risicocategorie” is, maar uit de werkingssfeer van de RAPV is het duidelijk dat alleen risico's en risicocategorieën worden bedoeld die voor de gezondheid en veiligheid van belang zijn (artikel 2, onder b), van de RAPV). Voorbeelden van de soorten risico's die onder de richtlijn vallen, zijn: chemische eigenschappen, mechanische eigenschappen, thermische eigenschappen, elektrische eigenschappen, lawaai en ontvlambaarheid. Risico's voor het milieu, gevaren voor de gezondheid van dieren en planten en financiële risico's bijvoorbeeld vallen daar niet onder.

2.3.3 Toepasselijkheid van andere verplichtingen van de producenten, verplichtingen van de distributeurs en van de lidstaten – artikelen 5-18 van de RAPV

Volgens artikel 1, lid 2, van de RAPV “zijn de artikelen 5 tot en met 18 van toepassing voor zover er geen *specifieke bepalingen bestaan die de door deze artikelen bestreken aspecten regelen en op hetzelfde doel gericht zijn* [cursief toegevoegd]”. In de dertiende overweging van de preambule wordt dit nader toegelicht:

“De bepalingen van deze richtlijn inzake de andere verplichtingen van de producenten en distributeurs, inzake de verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten, inzake de uitwisseling van informatie en situaties waarin snel optreden geboden is, alsmede inzake de informatieverspreiding en vertrouwelijkheid, gelden voor producten die onder specifieke communautaire voorschriften vallen, indien deze voorschriften niet reeds dergelijke verplichtingen inhouden.”

Er zij op gewezen dat de toepasselijkheid wordt bepaald door na te gaan a) of de sectorale richtlijn een *specifieke* bepaling heeft, b) of de bepaling hetzelfde *aspect* regelt en c) of de *doelstelling* hetzelfde is. De twee laatste voorwaarden laten een grote mate van flexibiliteit in de uitlegging toe. Deze uitlegging moet worden geleid door het streven naar een coherent niveau van consumentenbescherming, alsmede door de noodzaak om de bij sectorale richtlijnen vastgestelde stelsels en bijzondere kenmerken, zoals deze zijn uitgelegd door het Europees Hof van Justitie, te eerbiedigen.

2.3.4 Toepasselijkheid van kennisgevingsprocedures in de artikelen 11 en 12 van de RAPV in het bijzonder

De relatie tussen artikel 11 van de RAPV betreffende de kennisgeving van nationale maatregelen en de sectorale richtlijnen wordt in artikel 11 zelf omschreven. Volgens

artikel 11 moeten de lidstaten de Commissie in kennis stellen van elke “maatregel [voor de veiligheid van het product] om het op de markt brengen van een product te beperken, het product uit de handel te nemen of terug te roepen”. De verplichting tot het melden van dergelijke maatregelen vervalt indien de kennisgeving reeds “*krachtens artikel 12* [kennisgeving via RAPEX – vereist een ernstig en onmiddellijk gevaar/gevolgen tot buiten het eigen grondgebied] of *een specifiek communautair besluit is voorgeschreven* [cursief toegevoegd]”.

De toepasselijkheid van artikel 11 wordt dus beoordeeld aan de hand van het toepassingsgebied van de kennisgevingsprocedures in sectorale wetgeving (meestal bekend als “vrijwaringsclausules”) en het RAPEX-systeem. Artikel 11 is alleen in de overige gevallen van toepassing.

Artikel 12 bevat een wettelijke eis voor de lidstaten om de Commissie in kennis te stellen door middel van een systeem voor de snelle uitwisseling van informatie over producten met een ernstig risico (RAPEX). Het RAPEX-contactpunt van de Commissie moet via het nationale RAPEX-contactpunt in kennis worden gesteld. De informatie in de kennisgeving wordt snel doorgegeven aan de voor de betrokken sectorale richtlijn verantwoordelijke Commissiediensten en aan de lidstaten, die op hun beurt verslag uitbrengen. Ingevolge artikel 12 moeten de lidstaten de relevante maatregelen “onverwijld” in kennis stellen. Nadere bijzonderheden over de procedure zijn opgenomen in bijlage II bij de RAPV, zoals de verplichting van de Commissie om zo spoedig mogelijk op te treden. Evenals in voornoemd punt 2.3.3 wordt de toepasselijkheid bepaald door na te gaan of de sectorale richtlijnen specifieke bepalingen inzake de snelle uitwisseling van informatie bevatten.

Indien kennisgevingen met betrekking tot producten die onder sectorale richtlijnen vallen via RAPEX geschieden, moet men een afzonderlijke kennisgeving van de vrijwaringsclausule (aan de voor de sectorale richtlijn verantwoordelijke dienst) als gezonden beschouwen naast de RAPEX-kennisgeving. De voornaamste reden hiervoor is dat de twee verschillende kennisgevingsprocedures verschillende doeleinden hebben.

Belangrijk! Elk van de sectorspecifieke hoofdstukken 3-6 moet in combinatie met het horizontale hoofdstuk 2 worden gelezen.

3.   Speelgoedrichtlijn

3.1 Inleiding

Richtlijn 88/378/EEG van de Raad van 3 mei 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de veiligheid van speelgoed (speelgoedrichtlijn) is een nieuwe aanpak-richtlijn. Deze richtlijn is gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG van de Raad van 22 juli 1993.

3.2 Verplichtingen van de producenten – hoofdstukken II en III van de RAPV

3.2.1 Algemeen veiligheidsvereiste – artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 van de RAPV

De artikelen 3 en 4 van de RAPV bevatten een algemene verplichting uitsluitend veilige producten op de markt te brengen, alsook een procedure voor het aannemen van normen voor risico's en risicocategorieën. "Veilig product" wordt in artikel 2, onder b), gedefinieerd, terwijl "gevaarlijk product" in artikel 2, onder c), wordt gedefinieerd. Deze bepalingen van de RAPV zijn van toepassing op risico's of risicocategorieën die niet onder de sectorale richtlijn vallen.

In artikel 2 van de speelgoedrichtlijn wordt verwezen naar "de veiligheid en/of de gezondheid van de gebruikers" in het algemeen en niet alleen naar specifieke risico's. In artikel 3 worden de lidstaten ertoe verplicht alle nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat speelgoed slechts in de handel kan worden gebracht indien het voldoet aan de fundamentele veiligheidsvoorschriften uiteengezet in bijlage II. Bijlage II omvat een deel over "algemene beginselen" en een deel over "bijzondere gevaren". Tot de laatste groep behoren fysische en mechanische eigenschappen, ontvlambaarheid, chemische eigenschappen, elektrische eigenschappen, hygiëne en radioactiviteit. Tot de eerste groep behoren "gevaren voor de gezondheid of lichamelijk letsel" in het algemeen. De richtlijn moet dus alle te verwachten risicocategorieën bestrijken. Hoewel sommige gevaren (bijvoorbeeld lawaai) niet expliciet in de lijst met *bijzondere* gevaren zijn opgenomen, moeten ze tot de algemene beginselen worden gerekend, mits ze voor de veiligheid en/of gezondheid van de gebruikers relevant zijn. Bijgevolg is de speelgoedrichtlijn van toepassing wanneer het noodzakelijk is normen op te stellen of de wettelijk bindende veiligheidsvoorschriften verder uit te werken.

→ Het algemene veiligheidsvereiste in artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 is niet van toepassing op speelgoed, omdat het toepassingsgebied van de speelgoedrichtlijn alle risico's en risicocategorieën omvat.

3.2.2 Informatie aan de consument over risico's – artikel 5, lid 1, eerste alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, eerste alinea, introduceert een verplichting voor producenten om de consument relevante informatie te verstrekken over risico's. De doelstelling is de consument in staat te stellen zich een oordeel te vormen over de risico's, zich hiertegen te beschermen en aldus de risico's te beperken.

In de speelgoedrichtlijn wordt het aspect informatie van producenten aan de consument in specifieke bepalingen geregeld, namelijk in artikel 3, ref. bijlage II, deel I, punt 3, betreffende etikettering en informatie in gebruiksaanwijzingen en artikel 11, lid 5, ref. bijlage IV, betreffende waarschuwingen en aanwijzingen betreffende voorzorgsmaatregelen. De doelstelling van deze bepalingen is dezelfde als die van de RAPV, namelijk de consument in staat te stellen om voorzorgsmaatregelen te treffen.

→ De bepaling in artikel 5, lid 1, eerste alinea, betreffende de verplichting van de producenten om de consument informatie te verstrekken, is niet van toepassing op speelgoed.

3.2.3 Vermelding van de identiteit van de producent – artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV introduceert een verplichting voor producenten om hun identiteit te vermelden in verband met de aankoop van het product. De doelstelling is op de hoogte te kunnen blijven van risico's en consumenten en anderen een referentiepunt aan te bieden.

De speelgoedrichtlijn heeft in artikel 11, lid 1, een specifieke bepaling inzake dit aspect met dezelfde doelstelling. Hierin wordt bepaald dat de naam of firmanaam van de fabrikant op het product moet worden aangebracht.

→ De verplichting van de producenten om hun identiteit te vermelden, vervat in artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV, is niet van toepassing op speelgoed.

3.2.4 Productidentificatie – artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV bevat een specifieke bepaling betreffende de productidentificatie, bijvoorbeeld door vermelding van de referentie van het product. Het aspect en de doelstelling wijken af van het voornoemde (punt 3.2.3), namelijk de identificatie van het product in kwestie te vergemakkelijken en acties op het meest passende niveau mogelijk te maken.

In artikel 8, lid 1, onder b), van de speelgoedrichtlijn wordt bepaald dat de fabrikant uitvoerige informatie over ontwerp, vervaardiging en overeenstemming van een speelgoedartikel met het goedgekeurde model ter beschikking moet houden. Hiervoor is de productidentificatie echter niet specifiek vereist.

→ Het deel van de bepalingen in artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, dat betrekking heeft op productidentificatie, is op speelgoed van toepassing.

3.2.5 Controle van de veiligheid van de consument nadat producten in de handel zijn gebracht – artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV bevat de eis voor producenten om passende acties te ondernemen nadat een product in de handel is gebracht. Enkele voorbeelden hiervan zijn: het uitvoeren van steekproeven, het bijhouden van een klachtenregister en het inlichten van distributeurs. De doelstelling is risico's te vermijden en op te sporen.

De speelgoedrichtlijn bevat geen specifieke bepaling inzake activiteiten van producenten nadat een product in de handel is gebracht. De bepalingen zijn dus van toepassing op producenten van speelgoed.

→ De verplichtingen tot het controleren van de veiligheid van producten nadat ze in de handel zijn gebracht, vervat in artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV, zijn op speelgoed van toepassing.

3.2.6 Door producenten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie over gevaarlijke producten – artikel 5, lid 3, van de RAPV

In artikel 5, lid 3, van de RAPV wordt bepaald dat producenten de bevoegde autoriteiten moeten informeren over gevaarlijke producten en acties die werden ondernomen om risico's te voorkomen. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten passende maatregelen kunnen treffen om risico's te beperken en de acties te coördineren.

Artikel 10, lid 5, van de speelgoedrichtlijn bevat een bepaling inzake informatie van erkende instanties aan bevoegde autoriteiten. Het gaat hier niet om hetzelfde aspect en is daarom niet relevant. Voorts bevat artikel 8 van de speelgoedrichtlijn een verplichting voor fabrikanten om informatie met het oog op controle beschikbaar te houden. Dit is niet hetzelfde aspect, aangezien het geen actie van de producent betreft. Bovendien is de doelstelling niet zozeer de bevoegde autoriteiten te waarschuwen, als wel reeds begonnen activiteiten van de bevoegde autoriteiten te vergemakkelijken. Artikel 5, lid 3, van de RAPV is bijgevolg van toepassing wanneer speelgoed niet in overeenstemming is met de veiligheidsvoorschriften van de speelgoedrichtlijn.

→ Artikel 5, lid 3, van de RAPV betreffende door producenten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie is op speelgoed van toepassing.

3.2.7 Samenwerking met de openbare autoriteiten – artikel 5, lid 4

In artikel 5, lid 4, van de RAPV wordt bepaald dat producenten de bevoegde autoriteiten desgevraagd medewerking moeten verlenen. De doelstelling is acties die zijn ondernomen om risico's te vermijden, te coördineren.

De speelgoedrichtlijn dekt het aspect samenwerking tussen producenten en bevoegde autoriteiten niet uitdrukkelijk, hoewel samenwerking impliciet een voorwaarde is voor de werking van de richtlijn.

→ Artikel 5, lid 4, van de RAPV inzake samenwerking met de bevoegde autoriteiten is op speelgoed van toepassing. Samenwerking ingevolge dit artikel zal door de sectorale autoriteiten worden georganiseerd overeenkomstig de bepalingen die op speelgoed van toepassing zijn.

3.3 Verplichtingen van de distributeurs – hoofdstuk III van de RAPV

Er zijn verschillende bepalingen in artikel 5, leden 2, 3 en 4, die betrekking hebben op verplichtingen van de distributeurs. De algemene doelstelling is ervoor te zorgen dat distributeurs geen gevaarlijke producten leveren en dat ze hun medewerking verlenen bij maatregelen om risico's te beperken.

De speelgoedrichtlijn dekt deze aspecten en doelstellingen niet.

→ De bepalingen in artikel 5, leden 2, 3 en 4, van de RAPV betreffende verplichtingen van de distributeurs, zijn op speelgoed van toepassing.

3.4 Verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten -hoofdstuk IV van de RAPV

3.4.1 Aanstelling van bevoegde autoriteiten – artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV

In artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV wordt bepaald dat de lidstaten bevoegde autoriteiten moeten aanstellen en de organisatie ervan moeten vaststellen. De doelstelling is een duidelijk orgaan met verantwoordelijkheid te hebben en het markttoezicht en andere overheidsmaatregelen ter verbetering van de productveiligheid te coördineren.

In artikel 3 van de speelgoedrichtlijn wordt van de lidstaten geëist dat zij de noodzakelijke maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat speelgoed slechts in de handel wordt gebracht indien het aan de veiligheidsvoorschriften voldoet. Artikel 7 heeft betrekking op maatregelen van de lidstaten naar aanleiding van speelgoed dat voor de veiligheid en/of gezondheid van gebruikers een gevaar kan leveren. Hoewel in de speelgoedrichtlijn nergens uitdrukkelijk wordt verklaard dat er bevoegde autoriteiten moeten worden aangesteld en dat de organisatie hiervan moet worden vastgesteld, geven voornoemde artikelen van de speelgoedrichtlijn aan dat een nationale bevoegde autoriteit is voorzien. Het zijn specifieke bepalingen die betrekking hebben op het aspect markttoezicht en die dezelfde doelstelling hebben. Omdat het toepassingsgebied van de bepalingen van de sectorale richtlijn tamelijk beperkt is, moeten de overeenstemmende bepalingen van de RAPV als model dienen voor het markttoezicht op speelgoed.

→ Artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV inzake de aanstelling van bevoegde autoriteiten is niet van toepassing op speelgoed.

3.4.2 Vaststelling van regels voor sancties – artikel 7 van de RAPV

In artikel 7 van de RAPV wordt uitdrukkelijk bepaald dat de lidstaten regels voor sancties moeten vaststellen. Er geldt geen verplichting ten aanzien van de manier waarop kan worden bereikt dat de regels voor sancties worden toegepast. De doelstelling is sancties aan de reeks van mogelijke maatregelen toe te voegen om ervoor te zorgen dat er op nationaal niveau aan de voorschriften wordt voldaan.

De speelgoedrichtlijn heeft geen specifieke bepaling inzake sancties.

→ Artikel 7 van de RAPV inzake de vaststelling van regels voor sancties is op speelgoed van toepassing.

3.4.3 Toekenning van bevoegdheden aan de bevoegde autoriteiten – artikel 8 van de RAPV

In artikel 8, lid 1, van de RAPV wordt een uitvoerige lijst uiteengezet van de bevoegdheden waarover de lidstaten moeten beschikken om maatregelen te nemen wanneer dit passend is. Volgens artikel 8, lid 3, moeten zij met name over de bevoegdheden in artikel 8, lid 1, onder b) tot en met f), kunnen beschikken wanneer producten een ernstig risico opleveren. De bepalingen in artikel 8, leden 2 en 4, hebben betrekking op de uitoefening van de bevoegdheden in de praktijk, bijvoorbeeld tot wie een maatregel gericht moet worden en de plicht om maatregelen te nemen die in verhouding staan tot de ernst van het risico. Het zijn bepalingen die de in artikel 8, lid 1, opgesomde bevoegdheden aanvullen, en geen afzonderlijke verplichtingen. Volgens artikel 8, lid 2, tweede alinea, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaten vrijwillige initiatieven op het desbetreffende bevoegdheidsterrein stimuleren.

De in artikel 8, lid 1, toegekende bevoegdheden bestrijken drie verschillende aspecten. Allereerst wordt in artikel 8, lid 1, onder a), de verzameling van informatie geregeld (monsters, controles en informatie). De doelstelling is ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid hebben om informatie van de betrokken organisatie op te vragen. Ten tweede bevat artikel 8, lid 1, onder b) en c), de bevoegdheden die nodig zijn om het in de handel brengen van producten van een of meer voorwaarden te laten afhangen, bijvoorbeeld markeringen en waarschuwingen. De doelstelling is risico's te beperken. Ten derde heeft het bepaalde in artikel 8, lid 1, onder d) tot en met f), betrekking op het verbieden en terugroepen van producten, waaronder producten bij de consument. De doelstelling hiervan is te voorkomen dat gevaarlijke producten schade kunnen berokkenen.

De speelgoedrichtlijn behandelt het aspect bevoegdheden van nationale autoriteiten in artikel 8, lid 3, in artikel 12, lid 1, en in artikel 12, lid 1 bis, onder a). Deze bepalingen behandelen diverse van de hierboven uiteengezette aspecten, maar niet de bevoegdheid om producten terug te laten roepen. In deze specifieke context is de RAPV van toepassing wanneer niet aan de veiligheidsvoorschriften in de speelgoedrichtlijn wordt voldaan.

→ De bepaling in artikel 8, lid 1, van de RAPV betreffende de bevoegdheid om producten terug te roepen, is op speelgoed van toepassing. Voor de uitoefening van deze bevoegdheid gelden de aanvullende bepalingen van artikel 8, leden 2, 3 en 4, van de RAPV.

3.4.4 Aanpak voor het markttoezicht – artikel 9 van de RAPV

In artikel 9 van de RAPV worden de lidstaten ertoe verplicht te zorgen voor een aanpak voor het markttoezicht, gebaseerd op maatregelen zoals bewakingsprogramma's en het volgen en actualiseren van wetenschappelijke en technische kennis over veiligheid. Belanghebbende partijen moeten de mogelijkheid krijgen klachten in te dienen en moeten in kennis worden gesteld van de klachtenprocedures.

Artikel 12 van de speelgoedrichtlijn bevat een bepaling inzake markttoezicht. Het artikel omvat echter niet een aanpak voor activiteiten op het gebied van markttoezicht.

→ Artikel 9 van de RAPV betreffende de aanpak voor het markttoezicht is op speelgoed van toepassing.

3.4.5. Europees netwerk – artikel 10 van de RAPV

Bij artikel 10 van de RAPV wordt een Europees netwerk van autoriteiten van de lidstaten opgezet. De doelstelling is de uitwisseling van informatie, gezamenlijke bewaking en een betere samenwerking te vergemakkelijken.

Hoewel dit niet specifiek wordt vermeld in de speelgoedrichtlijn, hebben de diensten van de Commissie een informele groep voor administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten opgericht om te zorgen voor een samenhangende tenuitvoerlegging van de speelgoedrichtlijn.

→ Artikel 10 van de RAPV betreffende een Europees netwerk is op speelgoed van toepassing. De administratieve samenwerking verloopt via de reeds opgerichte groep voor administratieve samenwerking op het gebied van speelgoed.

3.5 Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen – hoofdstuk V van de RAPV

3.5.1 Kennisgeving – artikel 11 van de RAPV

In artikel 11 van de RAPV worden de lidstaten ertoe verplicht de Commissie in kennis te stellen van alle “maatregelen om het op de markt brengen van een product te beperken, het product uit de handel te nemen of terug te roepen”. Hiertoe behoren alleen maatregelen zoals die welke zijn voorzien in artikel 8, lid 1, van de RAPV, dat wil zeggen maatregelen die worden genomen om ervoor te zorgen dat producten veilig zijn, ref. artikel 6 en artikel 1. De verplichting tot het melden van dergelijke maatregelen vervalt wanneer kennisgeving reeds “**krachtens artikel 12** [kennisgeving via RAPEX – vereist ernstig, onmiddellijk gevaar/gevolgen tot buiten het eigen grondgebied] of **een specifiek communautair besluit is voorgeschreven** [vet toegevoegd]”. Dit laatste verwijst bijvoorbeeld naar kennisgeving ingevolge “vrijwaringsclausules” in sectorale richtlijnen.

Nationale maatregelen met betrekking tot producten met een CE-markering moeten ingevolge de vrijwaringsclausule van de speelgoedrichtlijn worden gemeld. Verder is kennisgeving vereist krachtens artikel 12 van de RAPV in het geval van een ernstig risico (kennisgeving via RAPEX), zie 3.5.2 hierna. Artikel 11 van de RAPV bevat een bijkomende formele verplichting voor de lidstaten om ook andere nationale maatregelen te melden, maar alleen voor zover deze maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat producten veilig zijn. Problemen die alleen verband houden met documentatie of markeringen die geen betrekking hebben op de veiligheid, hoeven niet te worden gemeld.

→ Artikel 11 van de RAPV inzake kennisgevingen is van toepassing op nationale maatregelen om de veiligheid van speelgoed te waarborgen, behalve wanneer een kennisgeving ingevolge de vrijwaringsclausule van de speelgoedrichtlijn of wanneer een kennisgeving via RAPEX ingevolge de RAPV is voorgeschreven.

3.5.2 RAPEX – artikel 12 van de RAPV

Artikel 12 van de RAPV voorziet in de juridische basis voor een systeem voor de uitwisseling van informatie in noodsituaties (RAPEX-systeem). De doelstelling is alle lidstaten informatie te verstrekken, zodat zij onmiddellijk maatregelen kunnen treffen wanneer een product met een ernstig risico is ontdekt.

De speelgoedrichtlijn heeft geen specifieke bepalingen met deze doelstelling. De bepaling inzake kennisgeving (vrijwaringsclausule) in artikel 7 heeft een andere doelstelling.

→ Artikel 12 van de RAPV betreffende RAPEX is op speelgoed van toepassing, onafhankelijk van de toepassing van artikel 7 van de speelgoedrichtlijn. Het RAPEX-contactpunt van de Commissie moet via het nationale RAPEX-contactpunt in kennis worden gesteld.

3.5.3 Procedures voor een snel optreden – artikel 13 van de RAPV

Artikel 13 van de RAPV introduceert een basis voor een snel optreden van de Commissie in het geval van een ernstig risico. De doelstelling is het risico op doeltreffende wijze weg te nemen.

De speelgoedrichtlijn heeft geen soortgelijke bepaling.

→ Artikel 13 van de RAPV inzake een snel optreden is op speelgoed van toepassing.

3.6 Comitéprocedures en slotbepalingen – hoofdstukken VI en VII van de RAPV

3.6.1 Comitéprocedures – artikelen 14 en 15 van de RAPV

In de artikelen 14 en 15 van de RAPV wordt de basis uiteengezet voor comitéprocedures ingevolge de RAPV.

De artikelen zijn alleen van toepassing op procedures ingevolge de RAPV. Uit voorgaand punt 3.5.3 vloeit voort dat dergelijke procedures op speelgoed betrekking kunnen hebben (snel optreden).

→ De comitéprocedures uiteengezet in de artikelen 14 en 15 van de RAPV zijn van toepassing op procedures ingevolge de RAPV zoals bepaald in artikel 13.

3.6.2 Bescherming van vertrouwelijke informatie en motivering van maatregelen – artikelen 16 en 18 van de RAPV

De artikelen 16 en 18 van de RAPV behandelen de bestuursrechtelijke voorschriften die gelden wanneer de bevoegde autoriteiten in de lidstaten of de Commissie maatregelen vaststellen ingevolge de RAPV. In artikel 16 wordt de toegang tot informatie en de bescherming van vertrouwelijke informatie geregeld. Artikel 18 bevat de eis dat maatregelen die worden getroffen naar behoren met redenen worden omkleed, dat beschikbare rechtsmiddelen worden opgegeven, dat er gelegenheid is om opvattingen kenbaar te maken enz. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de belangen van de belanghebbenden naar behoren worden beschermd, terwijl tezelfdertijd de doelstellingen van de richtlijn worden bereikt.

Artikel 12, lid 3, van de speelgoedrichtlijn bevat een specifieke bepaling die de vertrouwelijke behandeling regelt wanneer de Commissie of de lidstaten documenten over het EG-typeonderzoek doorgeven. Het toepassingsgebied van deze bepaling is veel beperkter dan dat van artikel 16 van de RAPV en de doelstelling lijkt veeleer gericht te zijn op de bescherming van bepaalde technische documenten die in het kader van de procedures voor de conformiteitsbeoordeling worden verkregen, dan op het veilig stellen van de toegang van het publiek tot informatie in het algemeen.

Artikel 14 van de speelgoedrichtlijn bevat specifieke bepalingen inzake de motivering van besluiten en informatie aan de betrokkenen over rechtsmiddelen. De doelstelling van de bepaling is dezelfde als die van de RAPV, namelijk de belangen van belanghebbenden te beschermen. De bepaling heeft alleen betrekking op besluiten waardoor het in de handel brengen van speelgoedartikelen wordt beperkt en niet op situaties waarin een speelgoedartikel moet worden teruggeroepen. De bepaling heeft geen betrekking op de toegang tot rechtspraak of de relatie met de vaststelling van de aansprakelijkheid vervat in artikel 18, leden 2 en 3 van de RAPV.

→ Artikel 16 van de RAPV inzake transparantie en vertrouwelijkheid is op speelgoed van toepassing.

→ Artikel 18, lid 1, is van toepassing op speelgoed in het geval van besluiten over het terugroepen van producten, maar niet in het geval van besluiten waardoor het in de handel brengen of het uit de handel nemen van producten wordt beperkt, aangezien de

speelgoedrichtlijn een specifieke bepaling bevat die hetzelfde aspect met dezelfde doelstelling regelt. De bepalingen van artikel 18, leden 2 en 3, zijn op speelgoed van toepassing.

3.6.3 Relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken – artikel 17 van de RAPV

In artikel 17 van de RAPV wordt bepaald dat de RAPV de toepassing van de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (Richtlijn 85/374/EG van de Raad) onverlet laat. Dit bevestigt slechts hetgeen uit de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht voortvloeit.

De speelgoedrichtlijn heeft geen specifieke bepaling waarin wordt uiteengezet hoe de richtlijn zich verhoudt tot de richtlijn productaansprakelijkheid. Artikel 17 van de RAPV geeft een algemeen beginsel weer dat ook op de speelgoedrichtlijn van toepassing is.

→ Evenals de RAPV, laat de speelgoedrichtlijn de toepassing van de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken onverlet.

3.7 Conclusies

Volgens voorgaande analyse zijn de volgende bepalingen van de RAPV van toepassing (andere bepalingen van de RAPV zijn niet van toepassing, omdat de speelgoedrichtlijn zelf specifieke bepalingen bevat waarin dezelfde aspecten met dezelfde doelstelling worden geregeld):

Hoofdstuk III van de RAPV – Verplichtingen van de producenten en van de distributeurs

- Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, over productidentificatie en verplichtingen van de producenten nadat ze producten op de markt hebben gebracht
- Artikel 5, lid 3, over de verplichting voor producenten om de bevoegde autoriteiten van bepaalde maatregelen in kennis te stellen
- Artikel 5, lid 4, over samenwerking
- Artikel 5, leden 2, 3 en 4, over verplichtingen van de distributeurs

Hoofdstuk IV van de RAPV – Bijzondere verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten

- Artikel 7 over de vaststelling van regels voor sancties
- Artikel 8, lid 1, over de toekenning van de bevoegdheid aan bevoegde autoriteiten om producten terug te laten roepen
- Artikel 9 over de vaststelling van een strategie voor markttoezicht
- Artikel 10 over een netwerk van autoriteiten van de lidstaten

Hoofdstuk V van de RAPV – Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen

- Artikel 11 over de kennisgeving van maatregelen van de lidstaten wanneer de maatregelen worden getroffen met het doel de productveiligheid te verzekeren, voor zover kennisgeving niet krachtens de vrijwaringsclausule van de speelgoedrichtlijn of artikel 12 van de RAPV (RAPEX) is voorgeschreven.
- Artikel 12 over RAPEX
- Artikel 13 over de bevoegdheid van de Commissie om snel op te treden

- Artikelen 14 en 15 over comitéprocedures; het bepaalde is echter alleen van toepassing op procedures zoals omschreven in de RAPV, bijvoorbeeld in artikel 13

Hoofdstuk VII van de RAPV – Slotbepalingen

- Artikel 16 over de toegang tot informatie en vertrouwelijkheid wanneer acties worden ondernomen
- Artikel 17 over de relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken
- Artikel 18.1 over bestuursrechtelijke voorschriften voor het terugroepen van producten
- Artikel 18, leden 2 en 3, over toegang tot rechtspraak en de relatie met de vaststelling van de aansprakelijkheid

Belangrijk! Elk van de sectorspecifieke hoofdstukken 3-6 moet in combinatie met het horizontale hoofdstuk 2 worden gelezen.

4. Richtlijn inzake materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (RSG)

4.1 Inleiding

Richtlijn 73/23/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der lidstaten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (RSG) van 19 februari 1973 werd gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG van de Raad voor de introductie van de CE-markering. Het is een nieuwe aanpak-richtlijn.

4.2 Verplichtingen van de producenten – hoofdstukken II en II van de RAPV

4.2.1 Algemeen veiligheidsvereiste – artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 van de RAPV

De artikelen 3 en 4 van de RAPV bevatten een algemene verplichting uitsluitend veilige producten op de markt te brengen, alsook een procedure voor het aannemen van normen voor risico's en risicocategorieën. "Veilig product" wordt in artikel 2, onder b), gedefinieerd, terwijl "gevaarlijk product" in artikel 2, onder c), wordt gedefinieerd. Deze bepalingen van de RAPV zijn van toepassing op risico's of risicocategorieën die niet onder de sectorale richtlijn vallen.

In artikel 2 van de RSG wordt verwezen naar de "veiligheid van mensen" in het algemeen, niet alleen naar bepaalde risico's. In artikel 2, lid 2, wordt verwezen naar bijlage I voor de "hoofdelementen van de veiligheidsdoeleinden", terwijl in artikel 3 wordt bepaald dat het vrije verkeer van elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen, niet om veiligheidsredenen wordt verhinderd indien aan de richtlijn wordt voldaan. In bijlage I, punt 1, onder d), wordt verwezen naar de gevaren in punt 2. Naast de bescherming tegen gevaar van verwonding of andere schade die kan worden toegebracht door aanraking, temperaturen, boogontladingen en stralingen, wordt in punt 2, onder c), de bescherming tegen "gevaren van niet-elektrische aard" genoemd. De richtlijn moet dus alle risico's en/of risicocategorieën dekken.

→ Het algemene veiligheidsvereiste in artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 van de RAPV is niet van toepassing op elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen, omdat het toepassingsgebied van de richtlijn alle soorten risico's en/of risicocategorieën dekt.

4.2.2 Informatie aan de consument over risico's – artikel 5, lid 1, eerste alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, eerste alinea, introduceert een verplichting voor producenten om de consument relevante informatie te verstrekken over risico's. De doelstelling is de consument in staat te stellen zich een oordeel te vormen over de risico's, zich hiertegen te beschermen en aldus de risico's te beperken.

Bijlage 1, punt 1, onder a), van de RSG bevat een specifieke bepaling betreffende de vermelding van de voornaamste elementen op het materiaal of, indien dit niet mogelijk is, op de verpakking. De doelstelling is ervoor te zorgen dat het elektrisch materiaal “zonder gevaar” wordt gebruikt. Hoewel deze specifieke bepaling zich tot de vermelding beperkt, regelt zij hetzelfde aspect, namelijk informatie over risico's, met dezelfde doelstelling, namelijk de consument in staat stellen producten op een veilige wijze te gebruiken.

→ Artikel 5, lid 1, eerste alinea, van de RAPV is niet van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.2.3 Vermelding van de identiteit van de producent – artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV introduceert een verplichting voor producenten om hun identiteit te vermelden in verband met de aankoop van het product. De doelstelling ervoor te zorgen dat de producenten op de hoogte kunnen worden gesteld van risico's, alsook consumenten en anderen een referentiepunt aan te bieden.

De RSG heeft in bijlage I, punt 1, onder b), een specifieke bepaling met de eis dat de producent zijn gegevens op het product aanbrengt.

→ Het deel van artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV dat betrekking heeft op de vermelding van de identiteit van de producent, is niet van toepassing op elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.2.4 Productidentificatie – artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV bevat een specifieke bepaling betreffende de productidentificatie, bijvoorbeeld door de referentie van het product. Het aspect en de doelstelling wijken af van het voornoemde (punt 4.2.3), namelijk de identificatie van het product in kwestie te vergemakkelijken en acties op het meest passende niveau mogelijk te maken.

Bijlage I van de RSG bevat enkele bepalingen inzake de voorschriften voor informatie, maar er zijn geen specifieke bepalingen in de richtlijn die dit bijzondere aspect regelen, ofschoon het elektrisch materiaal in de meeste gevallen aan deze vorm van identificatie voldoet.

→ Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV betreffende productidentificatie is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.2.5 Controle van de veiligheid van de consument nadat producten in de handel zijn gebracht – artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV bevat de eis voor producenten om passende acties te ondernemen nadat een product in de handel is gebracht. Enkele voorbeelden hiervan zijn: het uitvoeren van steekproeven, het bijhouden van een klachtenregister en het inlichten van distributeurs. De doelstelling is risico's te vermijden en op te sporen.

De RSG heeft geen bepalingen die dit aspect regelen.

→ Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV betreffende de controle van de productveiligheid is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.2.6 Door producenten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie over gevaarlijke producten – artikel 5, lid 3, van de RAPV

In artikel 5, lid 3, van de RAPV wordt bepaald dat producenten de bevoegde autoriteiten moeten informeren over gevaarlijke producten en acties die werden ondernomen om risico's te voorkomen. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten passende maatregelen kunnen treffen om risico's te beperken en de acties te coördineren.

→ Aangezien de RSG geen bepalingen bevat betreffende dit aspect, is artikel 5, lid 3, van de RAPV inzake door producenten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie van toepassing wanneer het elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen, niet aan de veiligheidsvoorschriften van de RSG voldoet.

4.2.7 Samenwerking met de bevoegde autoriteiten – artikel 5, lid 4, van de RAPV

In artikel 5, lid 4, van de RAPV wordt bepaald dat producenten de bevoegde autoriteiten desgevraagd medewerking moeten verlenen. De doelstelling is acties die zijn ondernomen om risico's te vermijden, te coördineren.

De RSG dekt het aspect samenwerking tussen producenten en bevoegde autoriteiten niet uitdrukkelijk, hoewel samenwerking impliciet een voorwaarde is voor de werking van de richtlijn.

→ Artikel 5, lid 4, van de RAPV inzake samenwerking met de bevoegde autoriteiten is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen. Samenwerking ingevolge dit artikel zal door de sectorale autoriteiten worden georganiseerd overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.3 Verplichtingen van de distributeurs – hoofdstuk III van de RAPV

Er zijn verschillende bepalingen in artikel 5, leden 2, 3 en 4, die betrekking hebben op verplichtingen van de distributeurs. De algemene doelstelling is ervoor te zorgen dat distributeurs geen gevaarlijke producten leveren en dat ze hun medewerking verlenen bij maatregelen om risico's te beperken.

De RSG bevat geen voorschriften voor distributeurs.

→ De bepalingen in artikel 5, leden 2, 3 en 4, van de RAPV betreffende verplichtingen van de distributeurs zijn van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.4 Verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten – hoofdstuk IV van de RAPV

4.4.1 Aanstelling van bevoegde autoriteiten – artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV

In artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV wordt bepaald dat de lidstaten bevoegde autoriteiten moeten oprichten en de organisatie ervan moeten vaststellen. De doelstelling is een duidelijk orgaan met verantwoordelijkheid te hebben en het markttoezicht en andere overheidsmaatregelen ter verbetering van de productveiligheid te coördineren.

Diverse artikelen van de RSG gaan uit van het bestaan van een bevoegde autoriteit en behandelen de taken van deze bevoegde autoriteit, bijvoorbeeld de artikelen 7 en 10. Deze artikelen regelen hetzelfde aspect als artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV en hebben dezelfde doelstelling. Omdat het toepassingsgebied van deze artikelen tamelijk beperkt is, zouden de overeenstemmende bepalingen van de RAPV ook kunnen dienen als model voor het markttoezicht op elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

→ Artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV inzake de aanstelling van bevoegde autoriteiten is niet van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.4.2 Vaststelling van regels voor sancties – artikel 7 van de RAPV

In artikel 7 van de RAPV wordt uitdrukkelijk bepaald dat de lidstaten regels voor sancties moeten vaststellen. Er geldt geen verplichting ten aanzien van de manier waarop kan worden bereikt dat de regels voor sancties worden toegepast. De doelstelling is sancties aan de reeks van mogelijke maatregelen toe te voegen om ervoor te zorgen dat er op nationaal niveau aan de voorschriften wordt voldaan.

De RSG heeft geen specifieke bepaling die dit aspect regelt.

→ Artikel 7 van de RAPV betreffende sancties is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.4.3 Toekenning van bevoegdheden aan de bevoegde autoriteiten – artikel 8 van de RAPV

In artikel 8, lid 1, van de RAPV wordt een uitvoerige lijst uiteengezet van de bevoegdheden waarover de lidstaten moeten beschikken om maatregelen te nemen wanneer dit passend is. Volgens artikel 8, lid 3, moeten zij met name over de bevoegdheden in artikel 8, lid 1, onder b) tot en met f), kunnen beschikken wanneer producten een ernstig risico opleveren. De bepalingen in artikel 8, leden 2 en 4, hebben betrekking op de uitoefening van de bevoegdheden in de praktijk, bijvoorbeeld tot wie een maatregel gericht moet worden en de plicht om maatregelen te nemen die in verhouding staan tot de ernst van het risico. Het zijn bepalingen die de in artikel 8, lid 1, opgesomde bevoegdheden aanvullen, en geen afzonderlijke verplichtingen. Volgens artikel 8, lid 2, tweede alinea, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaten vrijwillige initiatieven op het desbetreffende bevoegdheidsterrein stimuleren.

De in artikel 8, lid 1, toegekende bevoegdheden dekken drie verschillende aspecten. Allereerst wordt in artikel 8, lid 1, onder a), de verzameling van informatie geregeld (monsters, controles en informatie). De doelstelling is ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid hebben om informatie van de betrokken organisatie op te vragen. Ten tweede bevat artikel 8, lid 1, onder b) en c), de bevoegdheden die nodig zijn om het in de handel brengen van producten van een of meer voorwaarden te laten afhangen, bijvoorbeeld markeringen en waarschuwingen. De doelstelling is risico's te beperken. Ten derde heeft het bepaalde in artikel 8, lid 1, onder d) tot en met f), betrekking op het verbieden en terugroepen van producten, waaronder producten bij de consument. De doelstelling hiervan is te voorkomen dat gevaarlijke producten schade kunnen berokkenen.

De RSG maakt slechts indirect melding van de bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten in enkele artikelen, zoals artikel 9. De bepalingen zijn veel beperkter dan die in de RAPV. Daarom is artikel 8 van toepassing wanneer er niet aan de veiligheidsvoorschriften in de RSG wordt voldaan.

→ Artikel 8 van de RAPV betreffende bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.4.4 Aanpak voor het markttoezicht – artikel 9 van de RAPV

In artikel 9 van de RAPV worden de lidstaten ertoe verplicht te zorgen voor een aanpak voor het markttoezicht die in het bijzonder bewakingsprogramma's en het volgen en actualiseren van wetenschappelijke en technische kennis over veiligheid omvat. Belanghebbende partijen moeten de mogelijkheid krijgen klachten in te dienen en moeten in kennis worden gesteld van klachtenprocedures.

De RSG heeft geen bepaling inzake een aanpak voor activiteiten op het gebied van markttoezicht.

→ Artikel 9 van de RAPV inzake de aanpak voor het markttoezicht is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.4.5 Europees netwerk – artikel 10 van de RAPV

Bij artikel 10 van de RAPV wordt een Europees netwerk van autoriteiten van de lidstaten opgezet. De doelstelling is de uitwisseling van informatie, gezamenlijke bewaking en een betere samenwerking te vergemakkelijken.

Samenwerking tussen de lidstaten is inherent in de RSG. Meer bepaald, de artikelen 9 en 11 van de RSG voorzien in een mechanisme voor de uitwisseling van informatie en de diensten van de Commissie hebben een informele groep voor administratieve samenwerking tussen bevoegde autoriteiten in de lidstaten opgericht om te zorgen voor een samenhangende tenuitvoerlegging van de RSG.

→ Artikel 10 van de RAPV inzake een Europees netwerk is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen. De administratieve samenwerking verloopt via de reeds opgerichte groep voor administratieve samenwerking op het gebied van elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.5 Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen – hoofdstuk V van de RAPV

4.5.1 Kennisgeving – artikel 11 van de RAPV

In artikel 11 van de RAPV worden de lidstaten ertoe verplicht de Commissie in kennis te stellen van alle “maatregelen om het op de markt brengen van een product te beperken, het product uit de handel te nemen of terug te roepen”. Hiertoe behoren alleen maatregelen zoals die welke zijn voorzien in artikel 8, lid 1, van de RAPV, dat wil zeggen maatregelen die worden genomen om ervoor te zorgen dat producten veilig zijn, ref. artikel 6 en artikel 1. De verplichting tot het melden van dergelijke maatregelen vervalt wanneer kennisgeving reeds “**krachtens artikel 12** [kennisgeving via RAPEX – vereist ernstig, onmiddellijk gevaar/gevolgen tot buiten het eigen grondgebied] of **een specifiek communautair besluit is voorgeschreven** [vet toegevoegd]”. Dit laatste verwijst bijvoorbeeld naar kennisgeving ingevolge “vrijwaringsclausules” in sectorale richtlijnen.

Artikel 9 van de RSG eist de kennisgeving van maatregelen die om veiligheidsredenen worden genomen met betrekking tot alle producten bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen, indien de maatregel de verkoop van “elektrisch materiaal” verbiedt of “verhindert”. De bepalingen schrijven kennisgeving in alle praktijkgevallen voor. De kennisgeving wordt dus niet beperkt tot maatregelen voor bepaalde producten bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

→ De kennisgevingsprocedure van artikel 11 van de RAPV is niet van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.5.2 RAPEX – artikel 12 van de RAPV

Artikel 12 van de RAPV voorziet in de juridische basis voor een systeem voor de uitwisseling van informatie in noodsituaties (RAPEX-systeem). De doelstelling is alle lidstaten informatie te verstrekken, zodat ze onmiddellijk maatregelen kunnen treffen wanneer een product met een ernstig risico is ontdekt.

De RSG dekt dit aspect niet.

→ Artikel 12 van de RAPV is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen. Het RAPEX-contactpunt van de Commissie moet via het nationale RAPEX-contactpunt in kennis worden gesteld.

4.5.3 Procedures voor een snel optreden – artikel 13 van de RAPV

Artikel 13 van de RAPV introduceert een basis voor een snel optreden van de Commissie in het geval van een ernstig risico. De doelstelling is het risico op doeltreffende wijze weg te nemen.

De RSG heeft een dergelijke bepaling niet.

→ Artikel 13 van de RAPV is van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.6 Comitéprocedures en slotbepalingen – hoofdstukken VI en VII van de RAPV

4.6.1 Comitéprocedures – artikelen 14 en 15 van de RAPV

In de artikelen 14 en 15 van de RAPV wordt de basis uiteengezet voor comitéprocedures ingevolgde de RAPV.

De artikelen zijn alleen van toepassing op procedures ingevolgde de RAPV. Uit voorgaand punt 4.5.3 vloeit voort dat dergelijke procedures betrekking kunnen hebben op producten bestemd voor het gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (snel optreden).

→ De comitéprocedures uiteengezet in de artikelen 14 en 15 van de RAPV zijn van toepassing op procedures ingevolgde de RAPV zoals bepaald in artikel 13.

4.6.2 Bescherming van vertrouwelijke informatie en motivering van maatregelen – artikelen 16 en 18 van de RAPV

De artikelen 16 en 18 van de RAPV behandelen de bestuursrechtelijke voorschriften die gelden wanneer de bevoegde autoriteiten in de lidstaten of de Commissie maatregelen vaststellen ingevolgde de RAPV. In artikel 16 wordt de toegang tot informatie en de bescherming van vertrouwelijke informatie geregeld. Artikel 18 bevat de eis dat maatregelen die worden getroffen naar behoren met redenen worden omkleed, dat beschikbare rechtsmiddelen worden opgegeven en dat er gelegenheid is om opvattingen kenbaar te maken

enz. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de belangen van de belanghebbenden naar behoren worden beschermd, terwijl tezelfdertijd de doelstellingen van de richtlijn worden bereikt.

De RSG heeft geen bepaling inzake vertrouwelijkheid. Daarom is artikel 16 van de RAPV van toepassing op elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

Artikel 9, lid 3, van de RSG bevat een bepaling inzake de motivering van adviezen van aangewezen organen. Dit is niet hetzelfde aspect als de motivering van beschikkingen van bevoegde autoriteiten en van de Commissie.

→ De artikelen 16 en 18 van de RAPV inzake transparantie, vertrouwelijkheid en andere procedurele vereisten zijn van toepassing elektrisch materiaal, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen.

4.6.3 Relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken – artikel 17 van de RAPV

In artikel 17 van de RAPV wordt bepaald dat de RAPV de toepassing van de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (Richtlijn 85/374/EG van de Raad) onverlet laat. Dit bevestigt slechts hetgeen uit de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht voortvloeit.

De RSG bevat geen specifieke bepaling waarin de relatie met de richtlijn productaansprakelijkheid wordt uiteengezet. Artikel 17 van de RAPV geeft een algemeen beginsel weer dat ook op de RSG van toepassing is.

→ Evenals de RAPV, laat de RSG de toepassing van de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken onverlet.

4.7 Conclusies

Volgens voorgaande analyse zijn de volgende bepalingen van de RAPV van toepassing (andere bepalingen van de RAPV zijn niet van toepassing, omdat de RSG zelf specifieke bepalingen bevat waarin dezelfde aspecten met dezelfde doelstelling worden geregeld):

Hoofdstuk III van de RAPV – Verplichtingen van de producenten en van de distributeurs

- Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, over verplichtingen van de producenten nadat ze producten in de handel hebben gebracht en over de verplichting van producenten tot productidentificatie
- Artikel 5, lid 3, over de verplichting voor producenten om de bevoegde autoriteiten van bepaalde maatregelen in kennis te stellen
- Artikel 5, lid 4, over samenwerking
- Artikel 5 over verplichtingen van de distributeurs

Hoofdstuk IV van de RAPV – Bijzondere verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten

- Artikel 7 over de vaststelling van regels voor sancties

- Artikel 8, lid 1, onder a) tot en met f), over de toekenning van de bevoegdheid aan bevoegde autoriteiten om informatie op te vragen, het in de handel brengen van producenten van een of meer voorwaarden te laten afhangen, of producten te verbieden of terug te roepen
- Artikel 9 over de vaststelling van een strategie voor markttoezicht
- Artikel 10 over een netwerk van autoriteiten van de lidstaten

Hoofdstuk V van de RAPV – Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen

- Artikel 12 over RAPEX
- Artikel 13 over de bevoegdheid van de Commissie om snel op te treden
- Artikelen 14 en 15 over comitéprocedures, maar alleen voor procedures ingevolge de RAPV, zoals artikel 13

Hoofdstuk VII van de RAPV – Slotbepalingen

- Artikel 16 over de toegang tot informatie en vertrouwelijkheid wanneer acties worden ondernomen
- Artikel 17 over de relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken
- Artikel 18 over de motivering van beschikkingen en andere procedurele vereisten

Belangrijk! Elk van de sectorspecifieke hoofdstukken 3-6 moet in combinatie met het horizontale hoofdstuk 2 worden gelezen.

5. Richtlijn betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen (PBM)

5.1 Inleiding

De richtlijn van de Raad van 21 december 1989 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen (PBM) is diverse malen gewijzigd, laatstelijk bij Richtlijn 96/58/EG. De richtlijn PBM is een nieuwe aanpakrichtlijn (dat wil zeggen een richtlijn die voorziet in de CE-markering)

Er wordt aan herinnerd dat onder “producten” waarop de RAPV van toepassing is in deze gids alleen “consumentenproducten” worden verstaan. Volgens artikel 2, onder a) van de RAPV is een consumentenproduct een product dat “bestemd is voor de consument of waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat het door de consument kan worden gebruikt, ook al is het niet voor hem bestemd”. Dit is een algemene beperking van het toepassingsgebied van de RAPV. De toepassing van RAPV op PBM blijft dus beperkt tot consumentenproducten.

5.2 Verplichtingen van de producenten – hoofdstukken II en III van de RAPV

5.2.1 Algemeen veiligheidsvereiste – artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 van de RAPV

De artikelen 3 en 4 van de RAPV bevatten een algemene verplichting uitsluitend veilige producten op de markt te brengen, alsook een procedure voor het aannemen van normen voor risico's en risicocategorieën. “Veilig product” wordt in artikel 2, onder b), gedefinieerd, terwijl “gevaarlijk product” in artikel 2, onder c), wordt gedefinieerd. Deze bepalingen van de RAPV zijn van toepassing op risico's of risicocategorieën die niet onder de sectorale richtlijn vallen.

In artikel 2 van de richtlijn PBM wordt verwezen naar de gezondheid en veiligheid van gebruikers in het algemeen. In artikel 3 wordt verwezen naar de fundamentele voorschriften betreffende de gezondheid en de veiligheid uiteengezet in bijlage II. Bijlage II heeft een deel met algemene voorschriften. In deel 1 staat duidelijk dat alle gevaren voor veiligheid en gezondheid worden gedekt. Daarnaast worden specifieke gevaren voor veiligheid en gezondheid behandeld in bijlage II, delen 2 en 3.

→ Het algemene veiligheidsvereiste in artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 van de RAPV is niet van toepassing op PBM, omdat de richtlijn BPM alle risico's en risicocategorieën dekt.

5.2.2 Informatie aan de consument over risico's – artikel 5, lid 1, eerste alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, eerste alinea, introduceert een verplichting voor producenten om de consument relevante informatie te verstrekken over risico's. De doelstelling is de consument in staat te stellen zich een oordeel te vormen over de risico's, zich hiertegen te beschermen en aldus de risico's te beperken.

Artikel 3 van de richtlijn PBM verwijst naar de in bijlage II opgenomen verplichtingen voor de fabrikant. Bijlage II bevat in de punten 1.4, 2.4, 2.8, 2.12, 3.5, enz., specifieke bepalingen inzake informatie met dezelfde doelstelling als de RAPV.

→ De bepaling in artikel 5, lid 1, eerste alinea, van de RAPV betreffende de verplichting van de producenten om de consument te informeren, is niet van toepassing op PBM.

5.2.3 Vermelding van de identiteit van de producent – artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV introduceert een verplichting voor producenten om hun identiteit te vermelden in verband met de aankoop van het product. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de producenten op de hoogte kunnen worden gesteld van risico's, alsook consumenten en anderen een referentiepunt aan te bieden.

De richtlijn PBM bevat in bijlage II, punt 1.4, eerste alinea, een verplichting met dezelfde doelstelling.

→ De verplichting voor producenten om hun identiteit te vermelden, vervat in artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV, is niet van toepassing op PBM.

5.2.4 Productidentificatie – artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV bevat een specifieke bepaling betreffende de productidentificatie, bijvoorbeeld door de referentie van het product. Het aspect en de doelstelling wijken af van het voornoemde (punt 5.2.3), namelijk de identificatie van het product in kwestie te vergemakkelijken en acties op het meest passende niveau mogelijk te maken.

De richtlijn PBM bevat geen specifieke bepaling die dit aspect regelt. Er moet evenwel worden opgemerkt dat PBM in de praktijk een dergelijke identificatie hebben ingevolge de voorschriften in artikel 12 van de richtlijn PBM, ref. bijlage IV betreffende de verklaring van overeenstemming, op grond waarvan een product nauwkeurig moet worden beschreven (merk, type, serienummer, enz.).

→ Het deel van de bepalingen in artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, dat betrekking heeft op productidentificatie, is op BPM van toepassing.

5.2.5 Controle van de veiligheid van de consument nadat producten in de handel zijn gebracht – artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV bevat de eis voor producenten om passende acties te ondernemen nadat een product in de handel is gebracht. Enkele voorbeelden hiervan zijn: het uitvoeren van steekproeven, het bijhouden van een klachtenregister en het inlichten van distributeurs. De doelstelling is risico's te vermijden en op te sporen.

De richtlijn PBM heeft geen specifieke bepalingen inzake verplichtingen van de producenten nadat ze producten in de handel hebben gebracht, ofschoon sommige activiteiten in de praktijk worden verricht om aan andere bepalingen van de richtlijn te voldoen.

→ De verplichtingen uiteengezet in artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV om de veiligheid van producten te controleren nadat ze in de handel zijn gebracht, is op PBM van toepassing.

5.2.6 Door producenten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie over gevaarlijke producenten – artikel 5, lid 3, van de RAPV

In artikel 5, lid 3, van de RAPV wordt bepaald dat producenten de bevoegde autoriteiten moeten informeren over gevaarlijke producten en acties die werden ondernomen om risico's te voorkomen. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten passende maatregelen kunnen treffen om risico's te beperken en de acties te coördineren.

Artikel 10, lid 6, van de richtlijn PBM heeft betrekking op informatie van controle instanties, maar dit is een ander aspect. Er zijn geen bepalingen inzake door producenten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie. De verplichting is dus van toepassing wanneer PBM niet aan de veiligheidsvoorschriften van de richtlijn PBM voldoen.

→ Artikel 5, lid 3, inzake door producenten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie is op PBM van toepassing.

5.2.7 Samenwerking met de bevoegde autoriteiten – artikel 5, lid 4, van de RAPV

In artikel 5, lid 4, van de RAPV wordt bepaald dat producenten de bevoegde autoriteiten desgevraagd medewerking moeten verlenen. De doelstelling is acties die zijn ondernomen om risico's te vermijden, te coördineren.

Artikel 11 van de richtlijn PBM bevat een bepaling inzake samenwerking met het aangewezen orgaan, maar dit is een ander aspect van de richtlijn. De richtlijn PBM dekt het aspect samenwerking tussen producenten en bevoegde autoriteiten niet uitdrukkelijk, hoewel samenwerking impliciet een voorwaarde is voor de werking van de richtlijn.

→ Artikel 5, lid 4, van de RAPV inzake samenwerking met de bevoegde autoriteiten is op PBM van toepassing. Samenwerking ingevolge dit artikel zal door de sectorale autoriteiten worden georganiseerd overeenkomstig de bepalingen die op PBM van toepassing zijn.

5.3 Verplichtingen van de distributeurs – hoofdstuk III van de RAPV

Er zijn verschillende bepalingen in artikel 5, leden 2, 3 en 4, van de RAPV die betrekking hebben op verplichtingen van de distributeurs. De algemene doelstelling is ervoor zorg te dragen dat distributeurs geen gevaarlijke producten leveren en dat ze hun medewerking verlenen bij maatregelen om risico's te beperken.

De richtlijn PBM dekt deze aspecten en doelstellingen niet.

→ De bepalingen in artikel 5, leden 2, 3 en 4, van de RAPV die betrekking hebben op verplichtingen van de distributeurs, zijn op PBM van toepassing.

5.4 Verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten – hoofdstuk IV van de RAPV

5.4.1 Aanstelling van bevoegde autoriteiten – artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV

In artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV wordt bepaald dat de lidstaten bevoegde autoriteiten moeten oprichten en de organisatie ervan moeten vaststellen. De doelstelling is een duidelijk orgaan met verantwoordelijkheid te hebben en het markttoezicht en andere overheidsmaatregelen ter verbetering van de productveiligheid te coördineren.

Bij de opstelling van de artikelen 2, 6, 7 en 9 van de richtlijn PBM is uitgegaan van het bestaan van een bevoegde autoriteit. Hoewel in de richtlijn PBM nergens uitdrukkelijk wordt verklaard dat er bevoegde autoriteiten moeten worden voorgedragen en dat de organisatie ervan moet worden vastgesteld, geven voornoemde artikelen aan dat een nationale bevoegde autoriteit is voorzien. Dit zijn specifieke bepalingen die betrekking hebben op het aspect markttoezicht en die dezelfde doelstelling hebben. Omdat het toepassingsgebied van deze bepalingen tamelijk beperkt is, zouden de overeenstemmende bepalingen van de RAPV kunnen dienen als model voor het markttoezicht op PBM.

→ Artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV inzake de aanstelling van bevoegde autoriteiten en de vaststelling van de organisatie hiervan is niet van toepassing op PBM.

5.4.2 Vaststelling van regels voor sancties – artikel 7 van de RAPV

Artikel 7 van de RAPV vermeldt expliciet dat de lidstaten regels voor sancties moeten vaststellen. Er geldt geen verplichting ten aanzien van de manier waarop kan worden bereikt dat de regels voor sancties worden toegepast. De doelstelling is sancties aan de reeks van mogelijke maatregelen toe te voegen om ervoor te zorgen dat er op nationaal niveau aan de voorschriften wordt voldaan.

De richtlijn PBM bevat geen specifieke bepaling inzake sancties.

→ Artikel 7 van de RAPV inzake de vaststelling van regels voor sancties is op PBM van toepassing.

5.4.3 Toekenning van bevoegdheden aan bevoegde autoriteiten – artikel 8 van de RAPV

In artikel 8, lid 1, van de RAPV wordt een uitvoerige lijst uiteengezet van de bevoegdheden waarover de lidstaten moeten beschikken om maatregelen te nemen wanneer dit passend is. Volgens artikel 8, lid 3, moeten zij met name over de bevoegdheden in artikel 8, lid 1, onder b) tot en met f), kunnen beschikken wanneer producten een ernstig risico opleveren. De bepalingen in artikel 8, leden 2 en 4, hebben betrekking op de uitoefening van de bevoegdheden in de praktijk, bijvoorbeeld tot wie een maatregel gericht moet worden en de plicht om maatregelen te nemen die in verhouding staan tot de ernst van het risico. Het zijn bepalingen die de in artikel 8, lid 1, opgesomde bevoegdheden aanvullen, en geen afzonderlijke verplichtingen. Volgens artikel 8, lid 2, tweede alinea, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaten vrijwillige initiatieven op het desbetreffende bevoegdheidsterrein stimuleren.

De in artikel 8, lid 1, toegekende bevoegdheden dekken drie verschillende aspecten. Allereerst wordt in artikel 8, lid 1, onder a), de verzameling van informatie geregeld (monsters, controles en informatie). De doelstelling is ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid hebben om informatie van de betrokken organisatie op te vragen. Ten tweede bevat artikel 8, lid 1, onder b) en c), de bevoegdheden die nodig zijn om het in de handel brengen van producten van een of meer voorwaarden te laten afhangen, bijvoorbeeld markeringen en waarschuwingen. De doelstelling is risico's te beperken. Ten derde heeft het bepaalde in artikel 8, lid 1, onder d) tot en met f), betrekking op het verbieden en terugroepen van producten, waaronder producten bij de consument. De doelstelling hiervan is te voorkomen dat gevaarlijke producten schade kunnen berokkenen.

De richtlijn PBM behandelt het aspect bevoegdheden van nationale bevoegde autoriteiten in de artikelen 6, 7 en 13. Deze artikelen behandelen diverse van de hierboven uiteengezette aspecten, maar de bevoegdheid om het in de handel brengen van producten van een of meer voorwaarden te laten afhangen, wordt slechts gedeeltelijk gedekt in artikel 13, lid 4. Artikel 13, lid 4, onder b), omvat de bevoegdheid om producten uit de handel te nemen, maar niet om ze terug te laten roepen. Daarom is de RAPV van toepassing wanneer de er niet aan de veiligheidsvoorschriften van de richtlijn PBM wordt voldaan.

→ Artikel 8, lid 1, onder b), c) en f), van de RAPV betreffende bevoegdheden voor bevoegde autoriteiten om het in de handel brengen van producten van een of meer voorwaarden te laten afhangen en producten terug te roepen, is op PBM van toepassing voor zover deze niet vallen onder artikel 7 en artikel 13, lid 4. Voor de uitoefening gelden de aanvullende bepalingen van artikel 8, leden 2, 3 en 4, van de RAPV.

5.4.4 Aanpak voor het markttoezicht – artikel 9 van de RAPV

In artikel 9 van de RAPV worden de lidstaten ertoe verplicht te zorgen voor een aanpak voor het markttoezicht, gebaseerd op maatregelen zoals bewakingsprogramma's en het volgen en actualiseren van wetenschappelijke en technische kennis over veiligheid. Belanghebbende partijen moeten de mogelijkheid krijgen klachten in te dienen en moeten in kennis worden gesteld van de klachtenprocedures.

De artikelen 2, 7 en 13 van de richtlijn PBM bevatten belangrijke bepalingen inzake markttoezicht. Hoewel deze bepalingen niet uitdrukkelijk verwijzen naar de manier waarop dit in de lidstaten moet worden gedaan, is er in de praktijk al een begin gemaakt met een dergelijke aanpak via de ‘groep voor administratieve samenwerking’ die ingevolge de richtlijn PBM is opgericht. Bij deze praktijken moet rekening worden gehouden met het feit dat zowel PBM voor professioneel gebruik als PBM voor privé-gebruik onder de richtlijn vallen.

→ Artikel 9 van de RAPV inzake een aanpak voor het markttoezicht is op PBM van toepassing. Het markttoezicht wordt in de praktijk georganiseerd volgens bestaande praktijken die zijn ontwikkeld in het kader van de groep voor administratieve samenwerking op het gebied van PBM. De praktijken zijn gebaseerd op de bepalingen die op PBM van toepassing zijn en geven weer dat zowel PBM voor professioneel gebruik als voor privé-gebruik onder de richtlijn vallen.

5.4.5. Europees netwerk – artikel 10 van de RAPV

Bij artikel 10 van de RAPV wordt een Europees netwerk van autoriteiten van de lidstaten opgezet. De doelstelling is de uitwisseling van informatie, gezamenlijke bewaking en een betere samenwerking te vergemakkelijken.

In artikel 6, lid 2, van de richtlijn PBM wordt het bij Richtlijn 89/392/EEG van de Raad ingestelde comité aangeduid om te discussiëren over zaken die betrekking hebben op de tenuitvoerlegging en de praktische toepassing van de richtlijn. Ofschoon de richtlijn geen melding hiervan maakt, hebben de diensten van de Commissie een informele administratieve samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten opgezet (tweejaarlijkse bijeenkomsten en een besloten internetsite), om te zorgen voor een samenhangende tenuitvoerlegging van de richtlijn. De richtlijn bevat echter geen specifieke bepaling die dit aspect regelt.

→ Artikel 10 van de RAPV betreffende een Europees netwerk is op PBM van toepassing. De administratieve samenwerking verloopt via het reeds opgerichte systeem voor administratieve samenwerking.

5.5 Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen – hoofdstuk V van de RAPV

5.5.1 Kennisgeving – artikel 11 van de RAPV

In artikel 11 van de RAPV worden de lidstaten ertoe verplicht de Commissie in kennis te stellen van alle “maatregelen om het op de markt brengen van een product te beperken, het product uit de handel te nemen of terug te roepen”. Hiertoe behoren alleen maatregelen zoals die welke zijn voorzien in artikel 8, lid 1, van de RAPV, dat wil zeggen maatregelen die worden genomen om ervoor te zorgen dat producten veilig zijn, ref. artikel 6 en artikel 1. De verplichting tot het melden van dergelijke maatregelen vervalt wanneer kennisgeving reeds “**krachtens artikel 12** [kennisgeving via RAPEX – vereist ernstig, onmiddellijk gevaar/gevolgen tot buiten het eigen grondgebied] of **een specifiek communautair besluit is voorgeschreven** [vet toegevoegd]”. Dit laatste verwijst bijvoorbeeld naar kennisgeving ingevolge “vrijwaringsclausules” in sectorale richtlijnen.

Nationale maatregelen met betrekking tot producten die onder de richtlijn PBM vallen, moeten krachtens de artikelen 7 en 13 van de richtlijn PBM worden gemeld. Artikel 11 van de RAPV bevat een bijkomende formele verplichting voor de lidstaten om ook overige nationale maatregelen te melden, maar alleen indien ze worden getroffen om ervoor te zorgen dat producten veilig zijn. Maatregelen met betrekking tot markeringen die geen verband houden met veiligheid, hoeven niet te worden gemeld. Verder is kennisgeving krachtens artikel 12 van de RAPV vereist in het geval van een ernstig gevaar (kennisgeving via RAPEX), zie punt 5.5.2 hierna.

→ Artikel 11 van de RAPV inzake kennisgevingen is op PBM van toepassing wanneer er nationale maatregelen worden getroffen om de veiligheid te waarborgen, voor zover kennisgeving niet reeds krachtens de artikelen 7 en 13 van de richtlijn PBM of krachtens artikel 12 van de RAPV (kennisgeving via RAPEX) is voorgeschreven.

5.5.2 RAPEX – artikel 12 van de RAPV

Artikel 12 van de RAPV voorziet in de juridische basis voor een systeem voor de uitwisseling van informatie in noodsituaties (RAPEX-systeem). De doelstelling is alle lidstaten informatie te verstrekken, zodat zij onmiddellijk maatregelen kunnen treffen wanneer een product met een ernstig risico is ontdekt.

De richtlijn PBM bevat geen soortgelijke bepalingen.

→ Artikel 12 van de RAPV inzake RAPEX is op PBM van toepassing. Het RAPEX-contactpunt van de Commissie moet via het nationale RAPEX-contactpunt in kennis worden gesteld.

5.5.3 Procedures voor een snel optreden – artikel 13 van de RAPV

Artikel 13 van de RAPV introduceert een basis voor een snel optreden van de Commissie in het geval van een ernstig risico. De doelstelling is het risico op doeltreffende wijze weg te nemen.

De richtlijn PBM bevat geen soortgelijke bepaling.

→ Artikel 13 van de RAPV inzake snel is op PBM van toepassing.

5.6 Comitéprocedures en slotbepalingen – hoofdstukken VI en VII van de RAPV

5.6.1 Comitéprocedures – artikelen 14 and 15

In de artikelen 14 en 15 van de RAPV wordt de basis uiteengezet voor comitéprocedures ingevolgde de RAPV.

De artikelen zijn alleen van toepassing op procedures ingevolgde de RAPV. Uit voorgaand punt 5.5.3 vloeit voort dat dergelijke procedures op PBM betrekking kunnen hebben (snel optreden).

→ De comitéprocedures ingevolge de RAPV uiteengezet in de artikelen 14 en 15 van de RAPV zijn alleen van toepassing op procedures ingevolge de RAPV, zoals die van artikel 13.

5.6.2 Bescherming van vertrouwelijke informatie en motivering van maatregelen – artikelen 16 en 18 van de RAPV

De artikelen 16 en 18 van de RAPV behandelen de bestuursrechtelijke voorschriften die gelden wanneer de bevoegde autoriteiten in de lidstaten of de Commissie maatregelen vaststellen ingevolge de RAPV. In artikel 16 wordt de toegang tot informatie en de bescherming van vertrouwelijke informatie geregeld. Artikel 18 bevat de eis dat maatregelen die worden getroffen naar behoren met redenen worden omkleed, dat beschikbare rechtsmiddelen worden opgegeven en dat er gelegenheid is om opvattingen kenbaar te maken enz. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de belangen van de belanghebbenden naar behoren worden beschermd, terwijl tezelfdertijd de doelstellingen van de richtlijn worden bereikt.

Artikel 15 van de richtlijn PBM bevat een bepaling die de toegang tot gegevens betreffende besluiten ter uitvoering van de richtlijn regelt. De doelstelling is echter niet de vertrouwelijkheid te verzekeren en lijkt geen betrekking te hebben op de toegang tot informatie van het publiek. De bepaling van de RAPV is dus van toepassing op PBM.

Artikel 14 van de richtlijn PBM bevat een specifieke bepaling betreffende de motivering van besluiten en informatie over de mogelijkheden van beroep, enz. De doelstelling van de bepaling is dezelfde als die van de RAPV, namelijk de belangen van belanghebbenden te beschermen.

→ Artikel 16 inzake transparantie en vertrouwelijkheid is op PBM van toepassing.

→ Artikel 18 van de RAPV inzake motivering en andere procedurele vereisten is niet van toepassing, omdat de richtlijn PBM een specifieke bepaling bevat die hetzelfde aspect met dezelfde doelstelling regelt.

5.6.3 Relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken – artikel 17 van de RAPV

In artikel 17 van de RAPV wordt bepaald dat de RAPV de toepassing van de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (Richtlijn 85/374/EG van de Raad) onverlet laat. Dit bevestigt slechts hetgeen uit de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht voortvloeit.

De richtlijn PBM bevat geen specifieke bepaling waarin wordt uiteengezet hoe de richtlijn zich verhoudt tot de richtlijn productaansprakelijkheid. Artikel 17 van de RAPV geeft een algemeen beginsel weer dat ook op PBM van toepassing is.

→ Evenals de RAPV, laat de richtlijn PBM de toepassing van de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken onverlet.

5.7 Conclusies

Volgens voorgaande analyse zijn de volgende bepalingen van de RAPV van toepassing (andere bepalingen van de RAPV zijn niet van toepassing, omdat de richtlijn PBM zelf specifieke bepalingen bevat waarin dezelfde aspecten met dezelfde doelstelling worden geregeld):

Hoofdstuk III van de RAPV – Verplichtingen van de producenten en van de distributeurs

- Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, over verplichtingen van de producenten nadat ze producten in de handel hebben gebracht en over de verplichting van producenten tot productidentificatie
- Artikel 5, lid 3, over de verplichting voor producenten om de bevoegde autoriteiten van bepaalde maatregelen in kennis te stellen
- Artikel 5, lid 4, over samenwerking
- Artikel 5 over verplichtingen van de distributeurs

Hoofdstuk IV van de RAPV – Bijzondere verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten

- Artikel 7 over de vaststelling van regels voor sancties
- Artikel 8, lid 1, onder a) tot en met f), over de toekenning van de bevoegdheid aan bevoegde autoriteiten om het in de handel brengen van producten van een of meer voorwaarden te laten afhangen (wanneer deze niet valt onder de artikelen 7 en 13 van de richtlijn PBM)
- Artikel 9 over de vaststelling van een strategie voor markttoezicht
- Artikel 10 over het opzetten van een netwerk van autoriteiten van de lidstaten

Hoofdstuk V van de RAPV – Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen

- Artikel 11 over de kennisgeving van maatregelen van de lidstaten. Dit artikel is van toepassing indien de maatregel verband houdt met de gezondheid en de veiligheid van de consument en niet wordt gemeld krachtens artikel 7 of 13 van de richtlijn PBM of krachtens artikel 12 van de RAPV (RAPEX-systeem).
- Artikel 12 over RAPEX
- Artikel 13 over de bevoegdheid van de Commissie om snel op te treden
- Artikelen 14 en 15 over comitéprocedures, maar alleen voor procedures ingevolge de RAPV, zoals die van artikel 13

Hoofdstuk VII van de RAPV – Slotbepalingen

- Artikel 16 over de toegang tot informatie en vertrouwelijkheid wanneer acties worden ondernomen
- Artikel 17 over de relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken

Belangrijk! Elk van de sectorspecifieke hoofdstukken 3-6 moet in combinatie met het horizontale hoofdstuk 2 worden gelezen.

6. Cosmetica-richtlijn

6.1 Inleiding

Richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten (cosmetica-richtlijn) is diverse malen gewijzigd, laatstelijk bij Richtlijn 2003/15/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 februari 2003. De richtlijn is een richtlijn volgens de oude aanpak en voorziet dus niet in de CE-markering.

6.2 Verplichtingen van de producenten – hoofdstukken II en III van de RAPV

6.2.1 Algemeen veiligheidsvereiste – artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 van de RAPV

De artikelen 3 en 4 van de RAPV bevatten een algemene verplichting uitsluitend veilige producten op de markt te brengen, alsook een procedure voor het aannemen van normen voor risico's en risicocategorieën. "Veilig product" wordt in artikel 2, onder b), gedefinieerd, terwijl "gevaarlijk product" in artikel 2, onder c) wordt gedefinieerd. Deze bepalingen van de RAPV zijn van toepassing op risico's of risicocategorieën die niet onder de sectorale richtlijn vallen.

De doelstelling van de cosmetica-richtlijn is ervoor te zorgen dat veilige cosmetische producten op de markt worden gebracht. Dit is echter niet het gehele toepassingsgebied. De richtlijn bevat vereisten voor de samenstelling, de etikettering en de verpakking van cosmetica. De RAPV is daarom op andere risico's, zoals mechanische eigenschappen, van toepassing, op voorwaarde dat geen andere sectorale wetgeving prevaleert.

→ Het algemene veiligheidsvereiste, uiteengezet in artikel 2, onder b), en de artikelen 3 en 4 van de RAPV, is van toepassing op cosmetica en geldt voor risico's die niet onder de cosmetica-richtlijn vallen, mits er geen andere sectorale wetgeving van toepassing is.

6.2.2 Informatie aan de consument over risico's – artikel 5, lid 1, alinea 1, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, eerste alinea, introduceert een verplichting voor producenten om de consument relevante informatie te verstrekken over risico's. De doelstelling is de consument in staat te stellen zich een oordeel te vormen over de risico's, zich hiertegen te beschermen en aldus de risico's te beperken.

De artikelen 2 en 6, lid 1, onder c), d) en f) en bijbehorende bijlagen bevatten specifieke bepalingen inzake informatie met dezelfde doelstelling.

→ De bepaling in artikel 5, lid 1, eerste alinea, van de RAPV inzake de verplichting van de producenten om de consument informatie te verstrekken, is niet op cosmetica van toepassing.

6.2.3 Vermelding van de identiteit van de producent – artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV introduceert een verplichting voor producenten om hun identiteit te vermelden in verband met de aankoop van het product. De doelstelling is op de hoogte te kunnen blijven van risico's en consumenten en anderen een referentiepunt aan te bieden.

In artikel 6, lid 1, onder a), van de cosmeticarichtlijn worden producenten ertoe verplicht hun gegevens op het product aan te brengen. De doelstelling is dezelfde en daarom is de RAPV niet van toepassing.

→ De verplichting voor producten om hun identiteit te vermelden, vervat in artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV, is niet op cosmetica van toepassing.

6.2.4 Productidentificatie – artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV bevat een specifieke bepaling betreffende de productidentificatie, bijvoorbeeld door vermelding van de referentie van het product. Het aspect en de doelstelling wijken af van het voornoemde (punt 6.2.3), namelijk de identificatie van het product in kwestie te vergemakkelijken en acties op het meest passende niveau mogelijk te maken.

Artikel 6, lid 1, onder e), van de cosmeticarichtlijn verplicht producenten ertoe gegevens op het product aan te brengen. De doelstelling is dezelfde en daarom is de RAPV niet van toepassing.

→ Artikel 5, lid 1, derde en vierde alinea, van de RAPV inzake productidentificatie is niet van toepassing op cosmetica.

6.2.5 Controle van de veiligheid van de consument nadat producten in de handel zijn gebracht – artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV

Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV bevat de eis voor producenten om passende acties te ondernemen nadat een product in de handel is gebracht. Enkele voorbeelden hiervan zijn: het uitvoeren van steekproeven, het bijhouden van een klachtenregister en het inlichten van distributeurs. De doelstelling is risico's te vermijden en op te sporen.

De cosmeticarichtlijn heeft geen specifieke bepaling inzake activiteiten die de producenten moeten verrichten nadat ze een product in de handel hebben gebracht (bijvoorbeeld het uitvoeren van steekproeven), hoewel verschillende bepalingen indirect van zulke activiteiten uitgaan. Meer bepaald, in artikel 7 bis wordt van producenten geëist dat zij uitvoerige informatie ter beschikking houden over de beoordeling van de veiligheid van cosmetische producten die zij op de markt brengen, zoals gegevens over bijwerkingen. De bron van deze gegevens over bijwerkingen kan variëren, maar doorgaans komen de gegevens voort uit klachten van de consument. Deze gegevens moeten worden bewaard om controle door de nationale bevoegde autoriteiten mogelijk te maken. Zij zullen per 11 september 2004 op

verzoek toegankelijk zijn voor het publiek wanneer de zevende wijziging van de cosmeticarichtlijn van kracht wordt.

→ De in artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, van de RAPV vervatte verplichtingen om de veiligheid van producten te controleren nadat ze in de handel zijn gebracht, zijn op cosmetica van toepassing, indien de aspecten niet onder de richtlijn vallen.

6.2.6 Door producten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie over gevaarlijke producten – artikel 5, lid 3, van de RAPV

In artikel 5, lid 3, van de RAPV wordt bepaald dat producenten de bevoegde autoriteiten moeten informeren over gevaarlijke producten en acties die werden ondernomen om risico's te voorkomen. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten passende maatregelen kunnen treffen om risico's te beperken en de acties te coördineren.

Artikel 7 bis van de cosmeticarichtlijn heeft specifieke bepalingen inzake informatie die voor de bevoegde autoriteiten ter beschikking moet worden gehouden. Deze bepalingen hebben echter niet betrekking op hetzelfde aspect, namelijk actieve communicatie.

→ Artikel 5, lid 3, van de RAPV inzake door producenten aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken informatie is op cosmetica van toepassing, wanneer de cosmetica niet in overeenstemming is met de veiligheidsvoorschriften van de cosmeticarichtlijn, of, in het geval van andere risico's, wanneer het product niet voldoet aan het algemene veiligheidsvereiste van artikel 3 van de RAPV, ref. artikel 2, onder b) (zie voorgaand punt 6.2.1).

6.2.7 Samenwerking met de bevoegde autoriteiten – artikel 5, lid 4, van de RAPV

In artikel 5, lid 4, van de RAPV wordt bepaald dat producenten de bevoegde autoriteiten desgevraagd medewerking moeten verlenen. De doelstelling is acties die zijn ondernomen om risico's te vermijden, te coördineren.

Artikel 7, lid 3, en artikel 7 bis van de cosmeticarichtlijn bevatten bepalingen inzake informatie voor de bevoegde autoriteiten, maar het toepassingsgebied is beperkter dan in de RAPV. De bepalingen dekken immers geen andere vormen van samenwerking, bijvoorbeeld in verband met waarschuwingen, het terugroepen van producten of andere maatregelen. De samenwerking is impliciet voorzien als voorwaarde voor de werking van de richtlijn, maar wordt niet geregeld door een specifieke bepaling.

→ Artikel 5, lid 4, van de RAPV inzake samenwerking met de bevoegde autoriteiten is op cosmetica van toepassing, wanneer de richtlijn het aspect zelf niet regelt. Samenwerking ingevolge dit artikel zal door de sectorale autoriteiten worden georganiseerd overeenkomstig de bepalingen die op cosmetica van toepassing zijn.

6.3 Verplichtingen van de distributeurs – hoofdstuk III van de RAPV

Er zijn verschillende bepalingen in artikel 5, leden 2, 3 en 4, die betrekking hebben op verplichtingen van de distributeurs. De algemene doelstelling is ervoor te zorgen dat distributeurs geen gevaarlijke producten leveren en dat ze hun medewerking verlenen bij maatregelen om risico's te beperken.

De cosmeticarichtlijn dekt deze aspecten en doelstellingen niet.

→ De bepalingen in artikel 5, leden 2, 3 en 4, van de RAPV betreffende verplichtingen van de distributeurs zijn op cosmetica van toepassing.

6.4 Verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten – hoofdstuk IV van de RAPV

6.4.1 Aanstelling van bevoegde autoriteiten – artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV

In artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV wordt bepaald dat de lidstaten bevoegde autoriteiten moeten aanstellen en de organisatie ervan moeten vaststellen. De doelstelling is een duidelijk orgaan met verantwoordelijkheid te hebben en het markttoezicht en andere overheidsmaatregelen ter verbetering van de productveiligheid te coördineren.

De bepalingen in artikel 7, lid 3, en artikel 7 bis, lid 5, van de cosmeticarichtlijn veronderstellen de aanstelling van bevoegde autoriteiten. Het zijn specifieke bepalingen die betrekking hebben op het aspect autoriteiten belast met het markttoezicht en die dezelfde doelstelling hebben. Omdat het toepassingsgebied van deze bepalingen tamelijk beperkt is, zouden de overeenstemmende bepalingen van de RAPV echter kunnen dienen als model voor het markttoezicht op cosmetica.

→ Artikel 6, eerste en tweede alinea, van de RAPV inzake de aanstelling van bevoegde autoriteiten en de vaststelling van de organisatie hiervan is niet van toepassing op cosmetica.

6.4.2 Vaststelling van regels voor sancties – artikel 7 van de RAPV

In artikel 7 van de RAPV wordt uitdrukkelijk bepaald dat de lidstaten regels voor sancties moeten vaststellen. Er geldt geen verplichting ten aanzien van de manier waarop kan worden bereikt dat de regels voor sancties worden toegepast. De doelstelling is sancties aan de reeks van mogelijke maatregelen toe te voegen om ervoor te zorgen dat er op nationaal niveau aan de voorschriften wordt voldaan.

De cosmeticarichtlijn bevat geen specifieke bepaling inzake sancties.

→ Artikel 7 van de RAPV inzake de vaststelling van regels voor sancties is op cosmetica van toepassing.

6.4.3 Toekenning van bevoegdheden aan de bevoegde autoriteiten – artikel 8 van de RAPV

In artikel 8, lid 1, van de RAPV wordt een uitvoerige lijst uiteengezet van de bevoegdheden waarover de lidstaten moeten beschikken om maatregelen te nemen wanneer dit passend is. Volgens artikel 8, lid 3, moeten zij met name over de bevoegdheden in artikel 8, lid 1, onder b) tot en met f), kunnen beschikken wanneer producten een ernstig risico opleveren. De bepalingen in artikel 8, leden 2 en 4, hebben betrekking op de uitoefening van de bevoegdheden in de praktijk, bijvoorbeeld tot wie een maatregel gericht moet worden en de plicht om maatregelen te nemen die in verhouding staan tot de ernst van het risico. Het zijn

bepalingen die de in artikel 8, lid 1, opgesomde bevoegdheden aanvullen, en geen afzonderlijke verplichtingen. Volgens artikel 8, lid 2, tweede alinea, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaten vrijwillige initiatieven stimuleren.

De in artikel 8, lid 1, toegekende bevoegdheden dekken drie verschillende aspecten. Allereerst wordt in artikel 8, lid 1, onder a), de verzameling van informatie geregeld (monsters, controles en informatie). De doelstelling is ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid hebben om informatie van de betrokken organisatie op te vragen. Ten tweede bevat artikel 8, lid 1, onder b) en c), de bevoegdheden die nodig zijn om het in de handel brengen van producten van een of meer voorwaarden te laten afhangen, bijvoorbeeld markeringen en waarschuwingen. De doelstelling is risico's te beperken. Ten derde heeft het bepaalde in artikel 8, lid 1, onder d) tot en met f), betrekking op het verbieden en terugroepen van producten, waaronder producten bij de consument. De doelstelling hiervan is te voorkomen dat gevaarlijke producten schade kunnen berokkenen.

Artikel 7, lid 3, en artikel 12 van de cosmeticarichtlijn bevatten bepalingen die betrekking hebben op de bevoegdheid om informatie op te vragen en producten te verbieden. Deze bepalingen hebben dezelfde doelstelling als artikel 8, lid 1, onder a), d) en e). Eén aspect, de bevoegdheid om producten terug te roepen, komt echter niet aan bod. Hier is de RAPV van toepassing, wanneer de cosmetica niet in overeenstemming is met de veiligheidsvoorschriften van de cosmeticarichtlijn of, in het geval van andere risico's, wanneer het product niet voldoet aan het algemene veiligheidsvereiste in artikel 3 van de RAPV, ref. artikel 2, onder b) (zie voorgaand punt 6.2.1). De bevoegdheid om het op de markt brengen van een product aan voorwaarden te onderwerpen, wordt behandeld in artikel 12 van de cosmeticarichtlijn.

→ Artikel 8, lid 1, inzake bevoegdheden voor bevoegde autoriteiten om producten terug te roepen, is op cosmetica van toepassing. Voor de uitoefening van deze bevoegdheid gelden de aanvullende bepalingen van artikel 8, leden 2, 3 en 4, van de RAPV.

6.4.4 Aanpak voor het markttoezicht – artikel 9 van de RAPV

In artikel 9 van de RAPV worden de lidstaten ertoe verplicht te zorgen voor een aanpak voor het markttoezicht die in het bijzonder bewakingsprogramma's en het volgen en actualiseren van wetenschappelijke en technische kennis over veiligheid omvat. Belanghebbende partijen moeten de mogelijkheid krijgen klachten in te dienen en moeten in kennis worden gesteld van de klachtenprocedures.

De cosmeticarichtlijn bevat geen bepalingen inzake een aanpak voor activiteiten op het gebied van het markttoezicht.

→ Artikel 9 van de RAPV inzake een aanpak voor het markttoezicht is op cosmetica van toepassing.

6.4.5. Europees netwerk – artikel 10 van de RAPV

Bij artikel 10 van de RAPV wordt een Europees netwerk van autoriteiten van de lidstaten opgezet. De doelstelling is de uitwisseling van informatie, gezamenlijke bewaking en een betere samenwerking te vergemakkelijken.

Artikel 7 bis, lid 5, van de cosmeticarichtlijn bevat een specifieke bepaling die de samenwerking tussen de lidstaten regelt.

→ Artikel 10 van de RAPV inzake een Europees netwerk is niet op cosmetica van toepassing.

6.5 Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen – hoofdstuk V van de RAPV

6.5.1 Kennisgeving – artikel 11 van de RAPV

In artikel 11 van de RAPV worden de lidstaten ertoe verplicht de Commissie in kennis te stellen van alle “maatregelen om het op de markt brengen van een product te beperken, het product uit de handel te nemen of terug te roepen”. Hiertoe behoren alleen maatregelen zoals die welke zijn voorzien in artikel 8, lid 1, van de RAPV, dat wil zeggen maatregelen die worden genomen om ervoor te zorgen dat producten veilig zijn, ref. artikel 6 en artikel 1. De verplichting tot het melden van dergelijke maatregelen vervalt wanneer kennisgeving reeds “**krachtens artikel 12** [kennisgeving via RAPEX – vereist ernstig, onmiddellijk gevaar/gevolgen tot buiten het eigen grondgebied] of **een specifiek communautair besluit is voorgeschreven** [vet toegevoegd]”. Dit laatste verwijst bijvoorbeeld naar kennisgeving ingevolge “vrijwaringsclausules” in sectorale richtlijnen.

Artikel 12, lid 1, van de cosmeticarichtlijn verwijst naar de kennisgeving van maatregelen met betrekking tot producten die voldoen “aan de voorschriften van deze richtlijn”. Andere maatregelen die uit gezondheids- en veiligheidsoverwegingen worden genomen, moeten ingevolge artikel 11 van de RAPV worden gemeld, uitgezonderd wanneer zij krachtens artikel 12 van de RAPV (RAPEX) worden gemeld – zie punt hierna.

→ Artikel 11 van de RAPV inzake kennisgeving is van toepassing op cosmetica, uitgezonderd wanneer kennisgeving krachtens de cosmeticarichtlijn of krachtens de RAPEX-procedure in artikel 12 van de RAPV is voorgeschreven.

6.5.2 RAPEX – artikel 12 van de RAPV

Artikel 12 van de RAPV voorziet in de juridische basis voor een systeem voor de uitwisseling van informatie in noodsituaties (RAPEX-systeem). De doelstelling is alle lidstaten informatie te verstrekken, zodat zij onmiddellijk maatregelen kunnen treffen wanneer een product met een ernstig risico is ontdekt.

De cosmeticarichtlijn bevat geen specifieke bepalingen met deze doelstelling. De bepaling inzake kennisgeving in artikel 12, lid 1, heeft een andere doelstelling.

→ Artikel 12 van de RAPV inzake RAPEX is op cosmetica van toepassing. Het RAPEX-contactpunt van de Commissie moet via het nationale RAPEX-contactpunt in kennis worden gesteld.

6.5.3 Procedures voor een snel optreden – artikel 13 van de RAPV

Artikel 13 van de RAPV introduceert een basis voor een snel optreden van de Commissie in het geval van een ernstig risico. De doelstelling is het risico op doeltreffende wijze weg te nemen.

De cosmeticarichtlijn heeft in artikel 10 een bepaling inzake de aanpassing van de richtlijn. De bepaling heeft echter geen betrekking op een snel optreden en risicopreventie.

→ Artikel 13 van de RAPV inzake een snel optreden is op cosmetica van toepassing.

6.6 Comitéprocedures en slotbepalingen – hoofdstukken VI en VII van de RAPV

6.6.1 Comitéprocedures – artikelen 14 en 15 van de RAPV

In de artikelen 14 en 15 van de RAPV wordt de basis uiteengezet voor comitéprocedures ingevolge de RAPV.

De artikelen zijn alleen van toepassing op procedures ingevolge de RAPV. Uit voorgaand punt 6.1.2. en 6.5.3 vloeit voort dat dergelijke procedures op cosmetica betrekking kunnen hebben (snel optreden).

→ De comitéprocedures ingevolge de RAPV uiteengezet in de artikelen 14–15 zijn alleen van toepassing op procedures ingevolge de RAPV, zoals die van artikel 13.

6.6.2 Bescherming van vertrouwelijke informatie en motivering van maatregelen – artikelen 16 en 18 van de RAPV

De artikelen 16 en 18 van de RAPV behandelen de bestuursrechtelijke voorschriften die gelden wanneer de bevoegde autoriteiten in de lidstaten of de Commissie maatregelen vaststellen ingevolge de RAPV. In artikel 16 wordt de toegang tot informatie en de bescherming van vertrouwelijke informatie geregeld. Artikel 18 bevat de eis dat maatregelen die worden getroffen naar behoren met redenen worden omkleed, dat beschikbare rechtsmiddelen worden opgegeven en dat er gelegenheid is om opvattingen kenbaar te maken enz. De doelstelling is ervoor te zorgen dat de belangen van de belanghebbenden naar behoren worden beschermd, terwijl tezelfdertijd de doelstellingen van de richtlijn worden bereikt.

De cosmeticarichtlijn bevat geen specifieke bepaling inzake toegang tot informatie en vertrouwelijkheid of motivering van maatregelen die dezelfde aspecten met dezelfde doelstellingen als de RAPV regelt.

→ Artikel 16 van de RAPV inzake transparantie en vertrouwelijkheid is op cosmetica van toepassing wanneer de cosmeticarichtlijn dit aspect zelf niet regelt.

→ Artikel 18 van de RAPV inzake procedurele vereisten is op cosmetica van toepassing wanneer de cosmeticarichtlijn dit aspect zelf niet regelt.

6.6.3 Relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken – artikel 17 van de RAPV

In artikel 17 van de RAPV wordt bepaald dat de RAPV de toepassing van de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (Richtlijn 85/374/EG van de Raad) onverlet laat. Dit bevestigt slechts hetgeen uit de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht voortvloeit.

De cosmeticarichtlijn bevat geen specifieke bepaling waarin wordt uiteengezet hoe de richtlijn zich verhoudt tot de richtlijn productaansprakelijkheid. Artikel 17 geeft een algemeen beginsel weer dat ook op de cosmeticarichtlijn van toepassing is.

→ Evenals de RAPV, laat de cosmeticarichtlijn de toepassing van de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken onverlet.

6.7 Conclusies

Volgens voorgaande analyse zijn de volgende bepalingen van de RAPV van toepassing (andere bepalingen van de RAPV zijn niet van toepassing, omdat de cosmeticarichtlijn zelf specifieke bepalingen bevat waarin dezelfde aspecten met dezelfde doelstelling worden geregeld):

Hoofdstuk III van de RAPV – Verplichtingen van de producenten en van de distributeurs
- Artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 inzake een algemeen veiligheidsvereiste voor risico's die niet onder de cosmeticarichtlijn vallen, wanneer geen andere sectorale wetgeving van toepassing is

- Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea, over verplichtingen van de producenten nadat ze producten in de handel hebben gebracht, indien de richtlijn het aspect zelf niet dekt
- Artikel 5, lid 3, over de verplichting voor producenten om de bevoegde autoriteiten van bepaalde maatregelen in kennis te stellen
- Artikel 5, lid 4, over samenwerking
- Artikel 5 over verplichtingen van de distributeurs

Hoofdstuk IV van de RAPV – Bijzondere verplichtingen en bevoegdheden van de lidstaten

- Artikel 7 over de vaststelling van regels voor sancties
- Artikel 8, lid 1, over de toekenning van de bevoegdheid aan bevoegde autoriteiten om producten terug te laten roepen
- Artikel 9 over de vaststelling van een strategie voor markttoezicht

Hoofdstuk V van de RAPV – Uitwisseling van informatie en situaties die een snel optreden vereisen

- Artikel 11 over de kennisgeving van maatregelen die door de lidstaten zijn getroffen. Het artikel is van toepassing, indien de maatregelen niet wordt gemeld krachtens artikel 12, lid 1, van de cosmeticarichtlijn of krachtens artikel 12 van de RAPV (RAPEX-systeem)
- Artikel 12 over RAPEX
- Artikel 13 over de bevoegdheid van de Commissie om snel op te treden
- Artikelen 14 en 15 over comitéprocedures, maar alleen voor procedures ingevolge de RAPV, zoals artikel 13

Hoofdstuk VII van de RAPV – Slotbepalingen

- Artikel 16 over de toegang tot informatie en vertrouwelijkheid wanneer acties worden ondernomen, aangezien de richtlijn dit aspect zelf niet dekt
- Artikel 17 over de relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken
- Artikel 18 over de motivering van beschikkingen, enz.

7. Samenvattende conclusies

De richtlijn inzake algemene productveiligheid (RAPV) is een *aanvulling* op sectorale richtlijnen met veiligheidsvoorschriften. Het doel is ervoor te zorgen dat alle consumentenproducten op de interne markt een coherent niveau van consumentenbescherming bieden, zonder sectorspecifieke communautaire wetgeving of praktijken te belemmeren of te overlappen. De grondslag voor de beoordeling is artikel 1, lid 2, van de RAPV. De toepassing van de RAPV kan worden opgesplitst in drie delen:

Ten eerste, de artikelen 3 en 4 van de RAPV betreffende een algemeen veiligheidsvereiste zijn van toepassing (in combinatie met de relevante definities, in het bijzonder artikel 2, onder b) en c)), indien een sectorale richtlijn een risico of risicocategorie niet bestrijkt. Vastgesteld is dat de sectorale nieuwe aanpak-richtlijnen in dit document alle typen risico's bestrijken en dat het algemene veiligheidsvereiste van de RAPV doorgaans niet van toepassing is op consumentenproducten die onder deze richtlijnen vallen. In het geval van de cosmeticarichtlijn volgens de "oude aanpak" is het algemene veiligheidsvereiste van artikel 2, onder b) en c), en de artikelen 3 en 4 van de RAPV van toepassing op risico's die niet onder de richtlijn vallen, uitgezonderd wanneer andere richtlijnen deze risico's bestrijken.

Ten tweede, de bepalingen in de artikelen 5–18 zijn van toepassing voor zover het betreffende *aspect* niet door een *specifieke* bepaling in een sectorale richtlijn met dezelfde *doelstelling* wordt geregeld. Uit de analyse in dit document komt naar voren dat de toepassing vergelijkbaar is voor de speelgoedrichtlijn, de RSG, de richtlijn PBM en de cosmeticarichtlijn, hoewel er enkele kleine verschillen zijn geconstateerd. De in de hierna volgende tabel uiteengezette artikelen van de RAPV zijn van toepassing (de andere artikelen van de RAPV zijn niet van toepassing, omdat sectorale richtlijnen soortgelijke bepalingen hebben die de aspecten met dezelfde doelstelling regelen). In diverse gevallen zijn bestaande informele praktijken reeds in overeenstemming met de vereisten van de RAPV, met name op het gebied van administratieve samenwerking:

Van toepassing zijnd artikel van de RAPV	Korte omschrijving	Betrokken partij
Artikel 5, lid 1, derde, vierde en vijfde alinea	Verplichtingen van de producenten nadat ze producten op de markt hebben gebracht (alle richtlijnen) en verplichting van de producenten tot productidentificatie (speelgoedrichtlijn, RSG en richtlijn PBM)	Producent
Artikel 5, lid 3	Verplichting de bevoegde autoriteiten van bepaalde maatregelen in kennis te stellen	Producent
Artikel 5, lid 4	Verplichting tot samenwerking met de bevoegde autoriteiten	Producent
Artikel 5, leden 2, 3 en 4	Verplichtingen van de distributeurs	Distributeur
Artikel 7	Vaststelling van regels voor sancties	Lidstaten
Artikel 8, lid 1	Toekenning van bevoegdheden aan bevoegde autoriteiten om informatie op te vragen, het op de markt brengen van producten aan voorwaarden te onderwerpen of producten te verbieden of terug te roepen. Toepasselijkheid	Lidstaten

	verschilt naar gelang de specifieke richtlijn.	
Artikel 9	Ontwikkeling van een aanpak voor markttoezicht	Lidstaten
Artikel 10	Netwerk van autoriteiten van de lidstaten (uitgezonderd voor cosmetica).	Lidstaten
Artikel 13	Snel optreden	Lidstaten
Artikelen 14 en 15	Comitéprocedures voor beschikkingen die worden genomen ingevolge de RAPV	Lidstaten
Artikel 16	Toegang tot informatie en vertrouwelijkheid bij het ondernemen van acties. Er zijn enkele beperkingen van toepassing krachtens de specifieke richtlijnen.	Lidstaten
Artikel 17	Relatie met de richtlijn inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken.	---
Artikel 18, lid 1	Bestuursrechtelijke voorschriften. Er zijn enkele beperkingen van toepassing krachtens de specifieke richtlijnen.	Lidstaten
Artikel 18, leden 2 en 3	Toegang tot rechtspraak en relatie met de vaststelling van aansprakelijkheid. Er zijn enkele beperkingen van toepassing krachtens de specifieke richtlijnen.	Lidstaten

Ten derde, de kennisgevingsprocedures vormen een speciaal geval. De kennisgeving van nationale maatregelen met betrekking tot producten voorzien van een CE-markering is verplicht krachtens de vrijwaringsclausules van de speelgoedrichtlijn en de richtlijn PBM. Maatregelen die betrekking hebben op alle producten, bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen, moeten ingevolge de RSG worden gemeld.

Artikel 12 van de RAPV bevat een wettelijk vereiste voor de lidstaten om de Commissie via een systeem voor snelle waarschuwingen (RAPEX) in kennis te stellen van producten die een ernstig gevaar opleveren. Dit is van toepassing op alle sectorale richtlijnen. Het RAPEX-contactpunt van de Commissie moet via het nationale RAPEX-contactpunt in kennis worden gesteld. De informatie in de kennisgeving wordt snel meegedeeld aan de voor de betrokken sectorale richtlijn verantwoordelijke Commissiediensten en aan de lidstaten, die daarna op hun beurt verslag uitbrengen.

In de gevallen waarin maatregelen met betrekking tot producten die onder sectorale richtlijnen vallen via RAPEX worden gemeld, dient een afzonderlijke kennisgeving ingevolge de vrijwaringsclausule aan de voorgeschreven dienst (de voor de sectorale richtlijn verantwoordelijke dienst) te worden gezonden naast de RAPEX-kennisgeving. De voornaamste reden hiervoor is dat de twee verschillende kennisgevingsprocedures verschillende doeleinden hebben.

Artikel 11 van de RAPV bevat een bijkomende formele verplichting voor de lidstaten om alle aanvullende nationale maatregelen te melden, indien deze maatregelen worden getroffen om de productveiligheid te waarborgen en kennisgeving niet reeds krachtens de vrijwaringsclausules of krachtens artikel 12 van de RAPV vereist is (RAPEX). Dit artikel is voor speelgoed, PBM en cosmetica relevant.